

Advent

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE

5/2013

Adventistický „bod zlomu“

Církev ostatků

Mýty o původu a léčbě rakoviny

Hlavní řečníci:
Mojmír Voráč
Jan Dymáček
Pavel Raus

KŘEŠŤANSKÁ RODINA

Biblický týden 2013

Na ústřední téma budou řečníci
nahlížet z různých úhlů pohledu:

Vztahy v rodině
Manželství

Problém zvaný rozvod

8.-14. července 2013

Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži

Vzhledem k tématu je letošní biblický týden
prioritně zacílen na rodiny a manželské páry.

OBSAH

Církev ostatků	4
Mýty o původu a léčbě rakoviny	7
Manželství, kus papíru a láska	10
Generace padesát plus	14
Příběh pro děti	16
Příloha Pathfinder	17
Příloha Impulz	25
Z domova	26
Ze světa	29
ADRA	31
Oznámení	34

**Jaká témata vás zajímají?
O čem by se mělo v Adventu
psát více?
V čem můžeme zlepšit
časopis Advent?**

Své návrhy a připomínky
můžete zasílat na adresu:
hrdinka@adventorion.cz

Předem děkuji.
Dan Hrdinka

Internetové stránky
časopisu Advent:
<http://advent.advent-orion.cz>

Elektronické dokumenty
související s časopisem Advent:
www.advent-orion.cz/edokumenty

Advent

ADVENTISTICKÝ „BOD ZLOMU“

V životě Ježíše Krista nastal okamžik, kdy se zdálo, že neví, co má říci. „*Když už byli blízko a užíval město, dal se nad ním do pláče a řekl: „Kdybys poznalo v tento den i ty, co vede k pokoji! Avšak je to skryto tvým očím“*“ (L 19,41.42). Ježíšova první věta se zaměřila jedním směrem, pak se od něj odklonila – jako by nemělo smysl pokračovat.

Představme si, že by se dnes Ježíš zahleděl na církev adventistů. Co by řekl? Nevšiml by si toho, že i dnes jsme okolím vnímáni jako bašta zákonictví? Že máme ustarané obličeje, když obtížně klopýtáme na své ces-

tě do nebe? Že čas od času nepotřebujeme Spasitele, protože my se tam dostaneme sami?

V historii naší církve se tento postoj někdy objevoval. Když jsem studoval na vysoké škole, jednou přijel řečník, který mluvil o tom, že jeho vášní je Boží milost. Přiznávám, že jeho poselství působilo jako déšť na vyprahlou zemi.

Pokud však vysušující vítr zákonictví v církvi utichl, co jej nahradilo? Byl to zdravý život víry, kdy se mísí pravá radost v Kristu s odpovědným rozhodováním? Nebo to bylo něco jiného?

Podle mého názoru naši církev neohrožuje nejvíc zákonictví – i když stále ještě nevymizelo – ale tím zlodějem, který přichází „krást, zabíjet a ničit“ bohatý život v Kristu je sekularizmus, materialismus a svět.

Malcolm Gladwell ve své knize *The Tipping Point* zkoumá bod zlomu kultury, která se pak šíří jako požár. Vysvětluje, že bod zlomu úzce souvisí s vůdčími osobnostmi dané kultury, a to i tehdy, když si tito lidé neuvědomují, že jsou vůdci. Například v polovině 90. let se v New Yorku staly velmi populárními boty značky Hush, protože je začala nosit malá skupina obdivovaných Cool Kids. Během dvou let se tento třicetidolarový produkt návrhářů z předměstí Manhattanu rozšířil do všech obchodních center v Americe.

Pokud jsi rozeným vůdcem – ať už si to uvědomuješ, nebo ne – tvoje rozhodnutí budou výrazně ovlivňovat ty, kteří tě sledují. Kdo jsou tedy oni dnešní vůdčové v církvi adventistů?

Domnívám se, že naši dnešní „církvní kulturu“ formují převážně přirození vůdčové, kteří jsou dobrými lidmi pevných zásad, s nimiž se set-káme jednou týdně v modlitebně nebo v průběhu týdne při různých akcích. Tito lidé mají přehled o společenských událostech, znají nejnovější filmy a pořady – a také věří, že „máme pravdu“, což znamená, že předně uctíváme sobotu. Tito lidé ovšem mohou být také v části oněch padesáti procent členů církve, kteří nikdy sami nestudují Bibli. Také vychovávají dobře své děti, z nichž vyrostou další přirození vůdčové, kteří budou obdařeni schopnostmi a Božími dary. Nebudou však uvažovat

o tom, že by se službě v církvi věnovali „na plný čas“. Místo toho si zvolí prestižní a lukrativní kariéru, stanou se dobrými občany a členy církve – jako jejich rodiče.

Takže, adventisté, v čem jsme odlišní od ostatních? Bylo by čestné říci, že i když víme, že v biblických dobách Bůh povolával ty nejvíce obdarované lidi do vůdcovské role v církvi – Mojžíše, Davida, Daniela, Petra, Pavla – tak většina našich nejlepších a nejnadanějších členů neuvažuje o službě v církvi, protože to už dnes není součástí naší církevní kultury.

Měli bychom být obezřetní, abychom církevní „kulturu“, jež převažuje v menšině, nenahradili

kulturu, kterou většina postrádá – a jež se vyznačuje proměňující Kristovou mocí, jedinečným poselstvím adventizmu a duchovně bohatým životem.

Miřme výš než jen k tomu, abychom prožívali převážně světský způsob života, který je doplněn několika náboženskými prvky. Pokud se naši přirození vůdcové rozhodnou vést, pak můžeme prožít bod zlomu naší církve.

„Kdybys poznal/a v tento den i ty, co vede k pokoji!“

ANDY NASH VYUČUJE ŽURNALISTIKU A TEOLOGII
NA SOUTHERN ADVENTIST UNIVERSITY
([HTTP://NEWS.ADVENTIST.ORG/](http://news.adventist.org/))

CÍRKEV OSTATKŮ

S tímto názvem se setkáváme v různých článcích adventistických časopisů a hlavně ve spisech sestry Ellen Whiteové. Určitě jste se již s tímto pojmem setkali. Snad jen pro jistotu upozorňuji, že to nemá nic společného s ostatky svatých, s katolickými relikviemi. V Bibli jsou tímto výrazem označováni výhradně jen lidé živí.

Ostatek Božího lidu, nebo církev ostatků, je název pro společenství věřících, kteří prošli pronásledováním či určitou krizovou zkouškou a zbyli jako jediní, kteří se drží svého Boha. Bible hovoří o tom, že i před druhým příchodem Ježíše Krista tu bude ostatek, který zůstane Bohu věrný.

Naše církev se touto tematikou zabývá především na základě dvou biblických textů.

„I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovat s jinými z semene jejího, kteříž ostříhají přikázání Božích a mají svědectví Ježíše Krista.“ (Zj 12,17; PBK)

„Zde je zapotřebí vytrvalosti svatých, kteří se drží Božích přikázání a Ježíšovy víry.“ (Zj 14,12)

Celá 12. kapitola v knize Zjevení popisuje drama velkého sporu mezi ďáblem a Ježíšem Kristem a posléze i jeho církví. Satanu se nepodařilo zničit Ježíše, když byl v lidském těle, a tak se jeho hněv obrátil proti jeho následovníkům. Nejprve proti

křesťanské církvi a posléze proti těm, kteří tu po pronásledování ještě zbyli, proti ostatku Božího lidu.

Ostatek je zde charakterizován dvěma znaky: Respektují, zachovávají Boží přikázání a mají svědectví Ježíše Krista. Podle Zj 19,10 je svědectví Ježíše Krista Duch prorocství. Někteří adventisté v tomto názvu vidí „svědectví Ellen Whiteové“, spíš bychom ho měli však chápat jako: Ti, kteří věří v Ježíše, jak se nám odhalil v knize Zjevení (Zj 1,1).

Mladá adventní církev se v tomto prorockém obrazu našla. Přijetím pravdy o sobotě se její členové stali jedinými křesťany, kteří respektují všechna Boží přikázání. Svoji víru v Ježíše Krista mají podepřenou prorocstvími a své poslání našli ve zvěstování trojandělského poselství.

Ono přivlastnění si titulu církev ostatků mělo a má své klady, ale i zápory. V mnohých upřímných věřících tento hrdý název „církev ostatků“ vyvolává dojem, že se adventisté považují za jakési elitní společenství s vysokým morálním kreditem, a ostatní církve jsou Babylonem. Možná že nám to zní pěkně, ale mnozí v tom vidí domýšlivost a pýchu. Obojí je typickým znakem sektářů. „Jen my, a nikdo jiný!“

Je třeba poctivě přiznat, že určitou dobu to adventisté opravdu tak chápali, ale někteří jsou želi o správnosti tohoto výkladu přesvědčeni dodnes.

Jestliže si adventní průkopníci přivlastnili titul církev ostatků, pak pro to měli své důvody. Světli sobotu a stavěli na prorockém základu. Navíc jim toto přesvědčení dávalo sílu odolávat posměškům, urážkám a opovrhování většinových církví. *Nevadí, že nás považujete za nic, ale Bůh to „nic“ povolal k vznešenému úkolu. „Ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné.“ (1K 1,27)*

Ke zdůrazňování názvu „církev ostatků“ vedla adventní průkopníky ještě jedna skutečnost. Církve nemusela čelit jen kritice zvenčí, ale především destruktivní kritice zevnitř. Snad již od samého začátku měla naše církev co do činění s radikálními jedinci, kteří chtěli utvářet církev ke svému obrazu. Obviňovali vedení, že církev zesvětštila, že se nedrží tradičního adventizmu, nerespektuje dostatečně spisy Ellen Whiteové. Tím prý církev ztrácí právo považovat se za „církev ostatků“. Splynula s ostatními odpadlými církvemi, sama je Babylonem.

Snad právě proto se v roce 1950 rozhodnutím Generální konference dostala do křestního slibu otázka: „Věříte, že Církev adventistů sedmého dne je podle biblického proroctví církví ostatků a že lidé z každého národa, rasy a jazyka jsou zváni a přijímáni do jejího společenství? Přejete si stát se členy místního sboru této celosvětové církve?“ (Křestní slib, otázka 13)

Dnes je zcela jiná situace. Svět se změnil. Dnes se nám nikdo neposmívá ani neuráží naši čest, a proto si nemusíme vznešeným titulem zvedat sebevědomí. Éra komunistické totality byla zlá, ale přinesla i něco dobrého. Zlikvidovala mezicírkevní nevraživost.

Ve vězení, kam jsem se dostal pro sobotu, jsem se setkal se dvěma katolickými kněžími. Nehádali

jsme se, jak předpokládali vězňatelé, ale vzájemně jsme se utužovali ve víře v Ježíše Krista. Ukázalo se, že toho, co nás spojuje, je daleko víc než toho, co nás rozděluje. Nic nesjednocuje tak účinně, jako společný nepřítel, totalitní ateismus. Tak jak si přeje náš Pán (J 17,21), mají dnes křesťané u nás k sobě blíže než kdykoli předtím. Zdůrazňování své jedinečnosti a výlučnosti dnes působí kontraproduktivně. Pýcha a domýšlivost rozhodně nikdy nikomu neslušela a nesluší. Opakuji, je to znakem sektářství.

Abychom lépe pochopili, co Bible myslí, když používá slovo „ostatek“, připomeňme si několik událostí.

Noe a jeho rodina. Jsou představiteli těch, kteří unikli všeobecné zkáze, jež přinesl hřích. Zbyli jako jediní.

Abraham. Bůh vyvádí Abrahama z prostředí jeho příbuzných, z jeho vlasti, aby skrze něho povolal nový lid.

Josef Egyptský a jeho bratři. I oni jsou nazváni ostatkem. „Protož nyní nermuťte se, a neztěžujte sobě toho, že jste mne sem prodali; nebo pro zachování života vašeho poslal mne Bůh před vámi. Poslal mne, pravím, Bůh před vámi, pro zachování vás ostatků na zemi, a pro zachování životů vašich vysvobozením velikým“ (Gn 45,5.7; PBK).

Mojžíš. Vzpomeňme, jak faraonovi vojáci topí všechny židovské chlapce, ale Mojžíš je předivně zachráněn. On je ten, který zůstal, aby skrze něho vyvedl Bůh svůj lid.

Jako „ostatek“ můžeme označit také Jozueho a Káleba. Oni jediní viděli Kanán, prošli celou pouští a jako jediní vstoupili do zaslíbené země.

Samuel. Vzpomeňme na jednání synů velekněze Élího a všeobecné odpadnutí lidu. Samuel se stal ostatkem věrných a tím, kdo přivádí lid opět k Bohu.

Označení názvem ostatky dostala i skupina Židů, kteří se na výzvu krále Artaxerxe (Ezd 7,13) vydali znovu stavět Jeruzalém. Bible píše, že to s původním obyvatelstvem byla jen hrstka chatrného lidu.

Co? Kdy? Kde?

- 29. 4. – 4. 5. Evropská konference zdraví (Praha)
- 10.–12. 5. Víkendová akce – dětská sobotní školka – České sdružení (Nymburk)
- 11. 5. Okrskové shromáždění – host J. Dybdahl (Ostrava)
- 11. 5. *Modlitba za Adru (sbírka)*
- 13.–16. 5. Unijní setkání evangelistů (Rezek)
- 17.–19. 5. Unijní setkání kazatelů s manželkami
- 24. 5. Noc kostelů
- 26. 5. Setkání pečujících o osobu blízkou – České sdružení (Jaroměř)
- 1. 6. *Den biblických korespondenčních kurzů a sobotní školy*
- 8. 6. *Den služby žen a prevence zneužívání a domácího násilí*
- 9. 6. Setkání s prvními diakony – České sdružení (Č. Budějovice)
- 16. 6. Mimořádná konference Českého sdružení – Církevní řád a sborová praxe (Praha-Smíchov)
- 16.–23. 6. Pobyt Generace padesát plus... (horský hotel Sůkenická)
- 17.–18. 6. Setkání kazatelů duchodců s manželkami – České sdružení (Rezek)
- 22. 6. *Den vděčnosti za kazatelskou službu*
- 29. 6. *Sbírka 13. soboty pro Středovýchodní africkou divizi a České sdružení*
- 30. 6. – 7. 7. Pobyt SINGLE (penzion Stará škola)

Odvlečení Židé se za léta zajetí v Babylonu zabydleli, získali majetek a postavení a už se jim nechtělo znovu začínat. Jen ti neúspěšní byli ochotni se navrátit.

Nevím, odkud se vzala představa, že „Boží ostatky“ jsou elitní, vybranou společností dokonalých či svatých. Všimněme si posledně jmenované skupiny Židů, kteří odešli budovat Jeruzalém. Chatrný lid... Ničím z toho, co zde bylo jmenováno, se nemohli chlubit – ale měli něco cennějšího. Oni uvěřili Božímu volání a vyšli. Nepovažovali se za hrdiny, spíš měli na zřeteli své neúspěchy. Ve své slabosti se však přimkli k Hospodinu a On je takové, jací byli, vzal do své školy. Pro svoji naprostou závislost na něm se stali nástrojem k záchraně druhých.

Znovu připomínám. Oni nebyli spravedliví, věděli o svých slabostech a nedostacích, ale uvěřili v Boží zaslíbení jeho milosrdenství a On je ospravedlnil.

„Kdo jest Bůh silný podobný tobě, kterýž by snímal nepravost a promíjel přestoupení ostatkům dědictví svého, kterýž by nadržel na věky hněvu svého, proto že líbost má v slitování se?“ (Mi 7,18; PBK)

„V těch dnech a toho času, dí Hospodin, byla-li by vyhledávána nepravost Izraelova, nebude žádné, a hříchové Judovi, však nebudou nalezeny; nebo odpustím těm, kteréž pozůstavím.“ (Jr 50,20, PBK)

Bratři a sestry, není to zkušenost i nás všech? Přišli jsme k Pánu Ježíši ve své dokonalosti, nebo ve své bídě? Nejsme všichni takoví marnotratní synové a dcery, kteří se nemají čím chlubit? Při návratu k Otci jsme však prožili hlubokou zkušenost znovuzrození. Ne my, ale náš Otec z nás sňal špinavé hadry naší vlastní spravedlnosti a přikryl nás spravedlností svého Syna. Obdaroval nás rozličnými hřivnami, abychom mohli být Pánu i lidem užiteční.

Jestliže my dnes milujeme jeho, pak je to jen proto, že On prve miloval nás. Jen tak jsme se stali jeho lidem a chceme být jeho věrným ostatkem.

**JIŘÍ VESELÝ,
KAZATEL**

MÝTY O PŮVODU A LÉČBĚ RAKOVINY

Na základě mnoha různých tezí o původu a léčbě rakoviny, které mezi námi v elektronické verzi kolují, i doložených případů zbytečného utrpení či předčasného úmrtí v důsledku alternativních postojů a přístupů k léčbě, načrtávám alespoň základní informace o tomto onemocnění.

Nádor (tumor) neboli novotvar je abnormální tkáňový útvar, jehož růst se vymkl kontrole organizmu a roste nezávisle na něm. Benigní (nezhoubný) nádor roste ohraničeně, metastázy nezakládá, potíže vyvolává svým růstem a tlakem na okolní tkáň.

Maligní (zhoubný) nádor při svém růstu ničí okolní tkáň, zakládá vzdálená dceřiná ložiska (metastázy) a má i ničící účinky na metabolismus celého těla.

Obecný výraz pro zhoubné nádory – „rakovina“ – je z lékařského hlediska velmi nepřesný, neboť vlastnosti zhoubného růstu se výraznou měrou liší podle toho, z jakého druhu tkáň se nádor vytvořil. Tak máme nejen karcinomy, ale i sarkomy, melanomy, lymfomy, hemangiomy, nezhoubné adenomy, ale často velmi zhoubné leukemie... Při základním vyšetření se určuje i míra agresivity nádorových buněk (tzv. grading), neboť některé nádory rostou pomaleji, a některé naopak devastují organismus velmi rychle.

Pro léčbu je rozhodující, zda jde o nádor solidní či diseminovaný. Solidní nádory – v určitém orgánu – představují 95 % všech nádorových

onemocnění. Základním a v mnoha případech rozhodujícím léčebným přístupem je chirurgické odstranění, ovšem pokud je nádor operabilní (vzhledem k uložení, velikosti a technickým možnostem provedení) a pokud nejsou evidentní známky rozsevu (metastazování). Pokud chirurgický výkon nádor odstraní – většinou i s mízními uzlinami, které jsou v jeho okolí – považuje se za „kurativní“; pokud jen odstraní větší nádorovou hmotu a umožní další funkci postiženého orgánu, považuje se za „paliativní“. Dle konkrétní situace – zvlášť při nálezů postižení lymfatických uzlin – se chirurgický výkon doplňuje léčbou systémovou, což je chemoterapie (léčba cytostatiky – látkami, které zabraňují buněčnému růstu) nebo radioterapie (léčba zářením). U některých typů nádorů lze využít i léčbu hormonální a léčbu „biologickou“, kdy se použitím určitých léků brání vrůstání cév do nádoru a navozuje se úmrtí nádorových buněk přerušením signálu k jejich růstu. U diseminovaných nádorů a zejména těch, které postihují krevní složky, je léčba systémová jako jediná možná.

Stanovení léčebného plánu se vždy děje kolektivně. Provádí jej onkolog za účasti chirurga, radiologa i odborných lékařů jednotlivých oborů, kterých se onemocnění týká. Velmi záleží i na celkovém zdravotním stavu nemocného a jeho souhlas k léčbě je nutný. Přání nemocného je respektováno, byť i navrhovanou léčbu odmítl.

Žádný přístup alternativní medicíny neprokázal vliv na regresi tumoru a nemůže vést k vyléčení nádorového onemocnění. Žraločí chrupavky, zázračné bylinky a potravinové doplňky, injekce petroleje ani vysoké dávky vitaminů nevedou k vyléčení ani ke zlepšení kvality života. Podstatné je vyrovnat se s úzkostí a strachem, které nádorové onemocnění přináší. Biologické zákonitosti platí i pro věřícího člověka.

Modlitby za nemocné jsou oprávněné a jejich vyslyšení vidím především v tom, že u nemocného i jeho blízkých přes všechno trápení a pochybnosti dojde k většímu odevzdání se Pánu Bohu a navázání úzkého vztahu s Pánem Ježíšem, neboť duchovní uzdravení je důležitější než fyzické.

A tady jsou mýty, se kterými se setkávám:

- *Nechci operaci, když se totiž k nádoru dostane vzduch, roste rychleji...* Pravdou je, že operace je pro organismus zatěžujícím výkonem, a podobně jako jiné stresy, ovlivňuje imunitu, ale zisk z možného odstranění nádorové hmoty převažuje riziko výkonu, které je ostatně vždy pečlivě zvažováno. Přímý kontakt nádorových buněk se vzduchem nehraje roli.
- *Nádor lze „vyhladovět“, Ježíš se také 40 dnů postil...* Při hladovění nedochází k tomu, že by tělo spotřebovalo nejdříve buňky nádorové a pak teprve došlo na vlastní tkáň. Při nedostatku živin trpí všechny buňky a významně poklesá i obranyschopnost imunitního systému. Naopak, nádorově nemocný potřebuje kvalitní pestrou stravu především rostlinného původu, kaloricky vydatnou. Ježíš se postil z úplně jiného důvodu.
- *Budu držet Breussovou dietu...* Tato metoda radí, aby nemocný po dobu 42 dnů nejedl a nepil nic jiného než bylinkové čaje a zeleninové šťávy, které obsahují látky posilující imunitní systém a látky protinádorové. Pravdou je, že strava s dostatkem zeleniny a ovoce – ideálně vegetariánská – dodává tělu látky před nádorem chránící, ale užití Breussových metod nelze

doporučit ani u zdravých obézních jedinců, natož u pacientů se sklonem k nádorové kachexii.

- *Rakovina je houbovitá plíseň a lze ji léčit aplikací hydrogenuhličitanu sodného...* To je naprostá ignorance základních poznatků o stavbě a funkci lidského těla ve zdraví i v nemoci.

Žádný přístup alternativní medicíny neprokázal vliv na regresi tumoru a nemůže vést k vyléčení nádorového onemocnění. Žraločí chrupavky, zázračné bylinky a potravinové doplňky, injekce petroleje ani vysoké dávky vitaminů nevedou k vyléčení ani ke zlepšení kvality života. Podstatné je vyrovnat se s úzkostí a strachem, které nádorové onemocnění přináší. Biologické zákonitosti platí i pro věřícího člověka.

Modlitby za nemocné jsou oprávněné a jejich vyslyšení vidím především v tom, že u nemocného i jeho blízkých přes všechno trápení a pochybnosti dojde k většímu odevzdání se Pánu Bohu a navázání úzkého vztahu s Pánem Ježíšem, neboť duchovní uzdravení je důležitější než fyzické.

JANA KRYNSKÁ,
LÉKAŘKA

JIRÍ MOSKALA BUDE DĚKANEM ADVENTISTICKÉHO TEOLOGICKÉHO SEMINÁŘE ANDREWSOVY UNIVERZITY

Jiří Moskala, který pochází z Českého Těšína, bude od 1. 6. novým děkanem adventistického Teologického semináře na Andrewsově univerzitě v Berrien Springs v americkém státě Michigan. Jiří Moskala učí na této škole od roku 1996 exegezi a teologii Starého zákona a je zde vedoucím katedry Starého zákona. Ve funkci vystřídá Denise Fortina, který se rozhodl vrátit naplno k výuce teologie a filozofie. Správní rada vybrala nového děkana z pěti kandidátů.

„Mou vizí pro Teologický seminář univerzity je být světlem pro svět a zdrojem pro církve,“ uvedl po zvolení Jiří Moskala. „Jsme zde, abychom sloužili celosvětové církvi všestranně připravovat budoucí vedoucí církve ke službě a odpovídání výzvám při hlásání věčného evangelia s přesvědčením,

naléhavostí a zápalem, k zasazování se o dobro a k přípravě lidí na druhý Ježíšův příchod.“ Seminář je jednou z nejvíce etnicky a jazykově rozmanitých škol v Severní Americe. Má 550 denních a 750 dálkových studentů z celého světa.

Děkan semináře je členem výboru Generální konference pro teologické a duchovenské vzdělávání, výboru Severoamerické divize a výboru teologického a duchovenského vzdělávání této divize. Úzce tak spolupracuje s vedoucími divize a Generální konference. „Teologický seminář Andrewsovy univerzity je skvělým think-tankem církve adventistů,“ uvedl místopředseda Generální konference církve a předseda správní rady školy Benjamin Schoun. „Pro nás ve vedení církve, kteří usilujeme o zásadní vykročení vpřed, je dobré mít v tomto semináři intelektuální podporu. Je to úžasný zdroj uschopňující k výzvám v rozmanitých aktivitách církve.“

Podle předsedy Generální konference Teda Wilsona je Jiří Moskala „člověk, který přichází z velmi biblicky a misijně orientovaného prostředí. Jiří a jeho rodina jsou zcela soustředěni na velké poslání, které dal Pán Církvi adventistů sedmého dne, a z toho roste jeho nadšení pro vzdělávání a misi církve. Je požehnané mít v čele semináře někoho, kdo je vzorem mnoha studentům teologie nejen po akademické stránce, která je velmi důležitá, ale i po stránce praktické misie v očekávání brzkého Kristova příchodu.“

Dnes šedesátiletý Jiří Moskala působil do roku 1989 jako kazatel církve adventistů na Moravě a ve Slezsku.

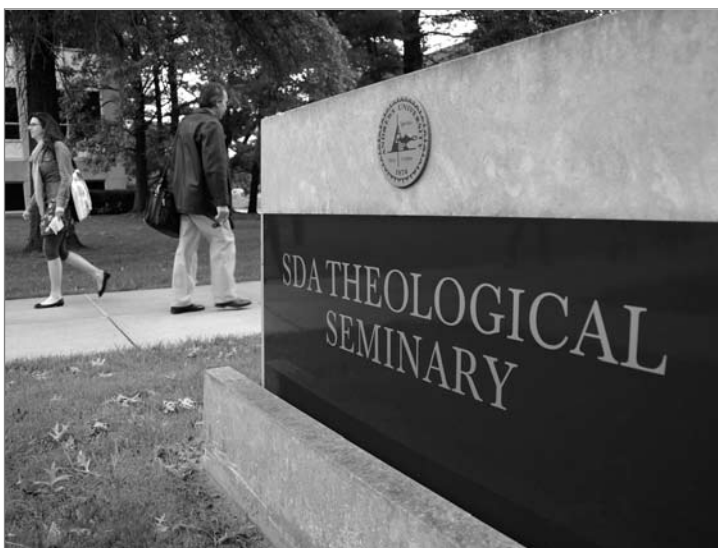
Po pádu komunistického režimu založil a byl prvním ředitelem Teologického semináře. Titul magistra (1979) a doktorát z teologie (1990) získal Jiří Moskala na Komenského teologické fakultě (dnes Evangelická teologická fakulta) Univerzity Karlovy v Praze.

V roce 1998 získal doktorát z filozofie na Andrewsově univerzitě. Působí také jako řečník mnoha konferencí a teologických symposií ve všech 13 divizích církve a jako lektor na adventistických univerzitách a vysokých školách po celém světě.

Je členem řady vědeckých společností, včetně Adventistické společnosti pro biblická studia, Adventistické teologické společnosti, Chicagské společnosti pro biblický výzkum, Společnosti biblické literatury nebo Společnosti křesťanské etiky. Je autorem nebo editorem řady vědeckých článků a knih, podílel se na archeologických expedicích v jordánském Tell Jalulu.

Jiří Moskala má se svou manželkou Evou pět dospělých dětí a tři vnoučata. „Mé nové poslání je pro mne velkou ctí i odpovědností. Cítím se jako Mojžíš před hořícím keřem. V této situaci ke mně promlouvá biblický verš v knize Přísloví 16,9: „Člověk uvažuje v srdci o své cestě, ale jeho kroky řídí Hospodin.“ Spoléhám na Pána, protože když On někoho povolává, také mu k tomu dává sílu, moudrost, vedení a trvalou pomoc. Spoléhám na Boží zaslíbení v knize Izajáš 41,13: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, držím tě za pravici, pravím ti: Neboj se, já jsem tvá pomoc.““

AIS, www.casd.cz

MANŽELSTVÍ, KUS PAPÍRU A LÁSKA

V dokumentu, jenž byl nedávno vysílán, herec Zindulka líčí, jak za ním přišel mladší kolega a ptal se ho: „Človče, a jak ty seš dlouho ženatý?“ Když mu odpověděl, že třiapadesát let, zareagoval takto: „A to máš furt jednu?“ „No.“ „Človče, to tě lituju. To musí být hrozný žít furt s jednou babou.“ A reakce herce Zindulky? „Je to chudobnej mladej člověk, kterej myslí jenom sobecky a kterej teda o lásce nemůže mluvit, protože neví, co ten vopravdu velkej vztah je. Že tam je v tom moudrost, trpělivost, odříkání, tolerance a jistej pevněj vztah. To neví...“¹

Odlišný náhled těchto dvou generací charakterizuje kontrast hodnot naší současné kultury a Bible. Láska mezi mladými lidmi je vnímána jako momentální citové naplnění, zatímco Bible prezentuje lásku jako obětavý závazek pro blaho druhé strany. Co je vám bližší? Může být manželství dlouhodobě citově naplňující? V tomto článku budeme hledat vyvážený pohled na to, jak sladit citové naplnění a hluboký závazek celoživotního spojení. Bible hluboký cit nevyklučuje. Naopak učí, jak trvalý a naplňující vztah lásky prožívat.

Rozšířené představy o lásce

Žel že slova mladého herce nejsou výjimkou. Ve skutečnosti odráží náhled na svět mladých lidí v naší společnosti. Pro ně je často manželství jen kus papíru, který moc neznamená, a mají dojem, že takový závazek dříve nebo později člověku přinese mizérii a trápení. Mladí touží po lásce, jejich představy jsou však ovlivněné internetem, televizí a médií, která prezentují lásku výhradně jako krásné pocity naplnění prostřednictvím romantického opojení. Kdo přijal tuto definici lásky, řekne bez zardění, že k tomu manželství nepotřebuje a že naopak manželství lásku ubíjí.

O sexu se mluví zcela bez zábran. Dnešní dospívající jsou sexu vystaveni naprosto všude. Dostat se k pornofilmům nebo hanbatým časopisům je snadnější než koupit si rohlíky.² Vezmeme-li v úvahu čas, který mladí tráví u počítače či televize, nemůžeme se divit, že mají tak zkreslené představy. Jejich touha po lásce je neúprosně přesměrovávána k touze po sexuálních prožitcích.

Jedna z domněnek teenagerů je, že v patnácti má sex téměř každý. Trávit s někým zamilované chvíle bez sexu, to je, jako kdybyste odešli deset minut před koncem filmu.³ Vliv kultury je tak silný, že teenagerům stačí někdy 2 až 3 týdny chození na to, aby spolu měli sex, protože se „opravdu“ mají rádi.

Konzumní vs. smluvní vztah

V tradičních společnostech se manželství bralo jako určitá společenská transakce, jejímž prostřednictvím člověk splní svou povinnost vůči rodině a společnosti. Manželství bylo vlastně obchodem, který pomohl zájmům širší rodiny. V pojetí naší společnosti je však nejvyšší hodnotou štěstí jednotlivce. Láska (pocit naplnění?) je vnímána jako něco spontánního a volného. Je dostupnější formou nevázaného sexu než skrze závazný vztah. Manželství je pojato jako nástroj k romantickému naplnění, stává se tedy spíše konzumním vztahem.

Konzumní vztah funguje na bázi dohody, slouží primárně k mé spokojenosti. Dokud prodejce naplňuje mé potřeby za cenu, která je pro mě přijatelná, udržuji s ním vztah. Jakmile však přijde jiný prodejce a doručí lepší služby nebo stejné služby za lepší cenu, nic mi nebrání přejít ke druhému prodejci. Takový model je stále více charakteristický pro většinu současných vztahů. Ve spojení s lidmi zůstáváme pouze tehdy, pokud naplňují

¹ Celý dokument k zhlédnutí: <http://youtu.be/FN-NF3d5phU>

² http://www.lidovky.cz/jak-sexuji-cesti-teenageri-zodpovedneji-nez-jejich-rodice-p3e-/zpravy-domov.aspx?c=A100327_151722_In_domov_tsh

³ <http://www.toplekar.cz/archiv-clanku/sex-dospivajicich-cemu-veri-teenageri.html>

naše konkrétní potřeby za cenu, která je pro nás přijatelná.

Bible vidí jako nejvyšší dobro Boha, zdroj trvalé a nepodmíněné lásky. V tomto zorném úhlu představuje manželství jako smluvní vztah. Takový druh vztahů existuje od nepaměti. Jedná se o vztahy, které nás k něčemu zavazují. Prospěch a dobro vztahu má přednost před okamžitými potřebami a zájmy jednotlivce. Dobrým příkladem je vztah k vlastnímu dítěti. O děti se rodiče starají nezávisle na svých vlastních potřebách a pocitech. Vztah mezi rodičem a dítětem považuje naše společnost stále za smluvní, avšak manželství už ne. Když matka opustí své malé dítě, protože nezvládá výchovu, je s tím spojeno enormní společenské stigma. Když opustí manžel manželku či naopak, téměř nikdo se nad tím nepozastaví.

V minulosti bylo manželství spojeno s placením věna. Potenciální manžel přišel k otci ženy a nabídl určitou sumu v závislosti na okolnostech. Tato představa se nám může zdát absurdní, ale partnerské vztahy fungují na podobné bázi i dnes. „Jsem s ním, protože mi stojí za to.“ „Už mě nebaví s ní dál být.“ Když manželství už nedává to, co od něj očekávali při jeho uzavření, uvažují stejně jako obchodníci. Výnosy jsou dole, krátí se výdaje. Když manželka nejedná tak, jak by měla, ani já se nebudu namáhat. Když mi manželství „víc bere, než dává,“ ztrátu omezím ukončením vztahu.

Idea smluvního vztahu se z naší kultury vytrácí a její koncept se nám vzdaluje. V Bibli je dostatek příkladů smlouvy mezi lidmi. Čteme, že „Jónatan uzavřel s Davidem smlouvu, neboť ho

miloval jako sám sebe“ (1S 18,3). Dále se dozvídáme o smlouvě mezi Bohem a lidmi (Gn 17,2; Ex 19,5). Bůh od smlouvy neodstupuje, i když vztah prochází nejednou krizí (2Kr 23,27; Oz 4,6). Říká: „Nikdy tě neopustím, ale učiním, co jsem ti slíbil“ (Gn 28,15).

Podle Bible je manželství vztahem postaveným na podobné smlouvě. Proto nás plně prožívání manželství jako smluvního vztahu přivádí blíže k Bohu, účastníme se jeho božské mise. Manželství poskytuje platformu pro zakoušení a prožívání Boží nepodmíněné lásky. Manželská láska funguje na podobném principu jako Kristova láska k církvi (Ef 5,25).

Manželství představuje nejhlubší možný smluvní vztah. Obsahuje jak horizontální rovinu smlouvy mezi dvěma lidmi, tak vertikální rovinu smlouvy s Bohem. Nedostát danému slovu manželovi/manželce znamená vyprázdnit smlouvu se samotným Bohem.

Sliby, chyby?

Současné vnímání lásky se brání slibům ve vztazích: „*Lásce se přece nedá přikázat. Milovat někoho z povinnosti nemůže být zdravou láskou. Pokud máte s partnerem sex jen proto, abyste jej uspokojili,*

ačkoliv sami nemáte o sex zájem, to není láska, to je zneužívání...“ Pak může vzniknout situace, kdy si dva řeknou, že budou mít sex jen tehdy, když na něj budou oba naladěni, což nevyhnutelně znamená, že příležitosti vzájemné vášně začne ubývat a vztah bude strádat.

Nebude trvat dlouho a objeví se milostný nemanželský poměr, který má nepochybně své kouzlo (zakázané ovoce nejvíc chutná). Aféra je doprovázena touhou udělat na někoho dojem a svést ho. Žár z neznámého zrychluje tlukot srdce a vzrušuje emoce. Jenže vztah mezi manželi to neposílí. I pokud nevěru překonají a vydrží spolu, jizvy nikdy nezmizí.

Na druhé straně jsou manželé, kteří se opravdu milují a žijí jeden pro druhého. Sex mají i tehdy, když na něj nemají chuť či nejsou ve správné „náladě“, ale chtějí třeba udělat radost tomu druhému. Nejlepší sex prožívají tak, že se jim chce vnitřně plakat radostí, a ne, že jsou v potu své tváře hrdí na to, jaký podali výkon. Jejich odevzdání se jeden druhému je tím nejlepším kořením sexu.

„Máme se vzít, abychom z našeho vztahu udělali povinnost? Vždyť my se máme přece rádi i bez kusu papíru.“ Mají se rádi, jenže ať jsou s kýmkoli, po čase se jim znechutí a přijde krize. Když spolu dva žijí na psí knížku, dříve či později si musejí denně dokazovat, že stojí za to zůstat. Pokud chtějí spolu být, musejí dokázat, že je mezi nimi chemie, že vztah je zábavný a naplňující. A ani tak nemají jistotu, jak dlouho bude jejich vztah trvat. Jejich vztah pod povrchem postrádá stabilitu. Když někdo tvrdí „miluji tě, ale svatbu nechci“, neříká tím rovněž „no zas až tak moc, abych se zavazoval, tě nemiluji“? Když někdo řekne „svatby se bojím, nechci náš vztah pokazit“, sám prozrazuje, na jak vratkých základech je jeho vztah postaven.

Bible hovoří o jiném druhu lásky. Láska potřebuje rámec závazného slibu, aby se dala prožívat naplno. Zákonný vztah je intimnější. Zvažte, když jsou dva lidé ochotni podstoupit veřejný manželský slib, to je samo o sobě enormním

aktem lásky. V hloubi našeho srdce každý chceme stálou lásku, jistotu trvalého závazku, ve kterém se dva lidé opravdu milují a nevyužívají jeden druhého k sexu, k dosažení vysněné životní úrovně či k seberealizaci.

Proto se i dnes konají svatby. Manželským slibem ale často dva lidé vyjadřují své momentální pocity a slib lásky do budoucna moc nevnímají. Co drží manžele pohromadě během špatných časů? Slib, který dali před Bohem a svědky! Slibem se nezavazují k tomu, co cítím teď, slibem se zavazují, že budu projevovat lásku i v budoucnu, za všech okolností. Takový slib má osvobozující moc. Slibem omezujete své možnosti teď, abyste měli nádherné a plnější možnosti později.

Nemohu slíbit, že budu vždy plný pozitivních emocí. Svým pocitům přikázat nemohu. Mohu ale slíbit, že budu prokazovat činy lásky nezávisle na svých pocitech. V Bibli je láska zakotvena v deseti přikázáních (Ex 20; Mt 22,36–40). Ježíš přikázal svým učedníkům, aby se milovali. Apoštol Pavel přikazuje manželům, aby milovali své ženy (Ef 5,28; B21). Láska a zákon jdou ruku v ruce.

Láska – víc než pocity

Klam romantické lásky spočívá v tom, že jsme opojeni představou o druhé osobě. V knize Pán prstenů se Éowyn zamiluje do Aragorna, ale on nemůže lásku vrátit. Jejím bratrovi, Eomerovi, říká: „Miluje tě opravdověji než mě, protože tě zná, ale u mě miluje pouze stín a myšlenku: naději slávy a velkých činů a zemí daleko...“⁴ Aragorn pochopil, že romance je tak opojná hlavně proto, že daná osoba je vlastně zamilovaná do fantazie, a ne do reálné lidské bytosti. Než druhou osobu poznáme do hloubky, to trvá léta. Opojení zamilovaností nemá nic společného s hlubokým zadostiučiněním vzájemného poznání a lásky. Vášně dvou čerstvě zamilovaných je jako hlučný mělký potůček, vášně těch, kteří jdou bok po boku celá desetiletí, jako tišší, ale mnohem hlubší řeka.

⁴ <http://www.lotrplaza.com/archives/index.php?Archive=archive&TID=169610>

Trvalý intimní vztah funguje podobně jako vlaková souprava. Zatímco lokomotiva představuje rozhodnutí milovat a projevovat lásku nezávisle na okolnostech, vagóny jsou jako celá řada pocitů a psychosociálních procesů, které se v člověku odehrávají. Pravá láska jedná nezávisle na pocitech, bez ohledu na cenu. Naše pocity jsou velmi rozporuplné, vážou se na komplexní tělesné, psychologické a sociální faktory a nejsou stabilní. Je chybou domnívat se, že lásku musím nejdříve cítit, abych ji mohl dát.

Jen když se rozhodnete projevovat lásku činy každý den, nezávisle na pocitech a okolnostech, můžete prožívat opravdovou svobodu, která není zmítána vnějšími tlaky. Jen když udržíte svou lásku k někomu, i když to zrovna není vzrušující, lze o vás říci, že jste milující osobou. Pokud dáte víc na pocity náklonnosti než na nesobecké činy, oslabíte svou schopnost rozvíjet a udržet láskyplné vztahy. Pokud dáte přednost činům lásky nezávisle na pocitech, obohatíte je a upevníte. To je tajemný, ale nádherný princip.

Být milován, ale nepoznán, je povzbuzující, ale povrchní. Být poznán a nemilován je naší noční můrou. Ale být plně poznán a opravdu milován je jako být milován Bohem. Po takové lásce prahne více než po čemkoli jiném. Osvobodí nás od předstírání, ochrání nás před vlastní upjatostí a posílí ve všech těžkostech, které nám život může přinést.

Dlouhodobé studie přinášejí zjištění, že se dvě třetiny nešťastných manželství stanou šťastnými, pokud lidé spolu vydrží a nerozvedou se.⁵ Na druhou stranu ani Ježíš nesouhlasil s tím, že by se rozvod neměl dít za žádných okolností. Rozhodně však popřel, že by mělo docházet k rozvodu z jakéhokoli malicherného důvodu (Mt 19,4–9). Je škoda, že se rozvod stal tak běžnou a snadnou záležitostí. Neměl by být naším prvním, druhým, třetím ani čtvrtým východiskem. Když se srdce zatvrdí natolik, že smlouva nic neznamená, je rozvod nevyhnutelný. Překvapivě i Bůh prohlásil, že má za sebou rozvod (Jr 3,8). Ví tedy, jaké to je.

Během druhé světové války přišel C. S. Lewis s následujícím principem: Když se chováte, jako byste někoho milovali, dojdete k tomu, že ho budete milovat. A naopak, jestli zraníte někoho, koho nemáte rádi, zjistíte, že ho nemáte rádi ještě víc. Čím jste laskavější, tím více budete milovat.⁶ Budeme-li konzistentně milovat svými činy, srdce se během času vyladí. Když Bible mluví o závazku lásky, dá se to přirovnat ke vkladu na bankovní konto. Když se rozhodneme vkládat víc než vybírat, dostaví se láska, která je hlubší než momentální pocity.

Je tedy dobré vzít v úvahu, že podstatou manželství je smlouva, závazek a slib lásky do budoucna. Jak se to dá realizovat? Konat činy lásky navzdory nedostatku pocitů. Abyste jednali něžně, s pochoopením a odpuštěním, nemusíte nutně cítit něžnost, empatii a touhu sloužit. Pokud tak budete jednat, časem se dostanete z pocitových krizí, budou se vyskytovat méně a nebudou tak hluboké. Pokud milujete na základě svého rozhodnutí, vaše city se ustálí. Poroste ve vás láska moudřejší, bohatší a hlubší.

Naše kultura říká, že pocity lásky jsou základem činů lásky. Opak je pravdou. Činy lásky vedou k pocitům lásky. Když Bible mluví o lásce, nemluví tolik o naplnění sebe sama jako o vydání sama sebe druhé osobě. Kolik drahocenného času, energie, citů a prostředků jste ochotni investovat do manžela/manželky?

Použitá literatura:

Timothy Kellner, *The Meaning of Marriage*, Dutton Adult, 2011.

Gary Smalley, *Love is Decision*, Word Publishing, 1989.

PETR ČINČALA,
KOORDINÁTOR

NÁRODNÍHO TÝDNE MANŽELSTVÍ

⁵ www.americanvalues.org/UnhappyMarriages.pdf

⁶ <http://www.pbs.org/wgbh/questionofgod/ownwords/mere2.html>

GENERACE PADESÁT PLUS...

Dnes trochu jinak!

Pro úvod k následujícímu nevšednímu příspěvku do rubriky Generace 50 plus jsem si vypůjčil několik myšlenek od mého již zesnulého přítele V. D. Schneebergera, které uvedl ve své knize *Bůh má veselé lidi rád*.

„V americké Pensylvánii žije skupina menonitů, tzv. Amishové, která se důsledně drží starých tradic. Odmítají jakýkoli technický pokrok, ať se jedná o stroje, dopravní prostředky nebo komunikační média. Tradice u nich také znamená, že chodí stále v černém a tváří se vážně. Odmítají smích a jakékoli veselí. Smích je pokládán za světskost. Tvrdí, že jenom hříšník se směje, Boží člověk je vážný.“

Na velkém slavnostním církevním shromáždění ve Švýcarsku, kde bylo hodně farářů, a to samozřejmě v slavnostním černém oblečení, se jeden klouček zeptal své maminky dosti nahlas, takže to lidé kolem slyšeli: „Mami, proč jsou všichni ti páni v černém?“ „Protože slouží Pánu Bohu,“ odpověděla mu maminka. „A Pán Bůh nemá rád barvy?“

To jsou pouze dvě malé ukázky našeho smýšlení. Je Bůh opravdu Bohem smutných morousů? Ježíš se přece nevyhýbal veselí, když se účastnil svatby v Káni a jiných hostin. Také jeho vyučování

není šedé a smutné. Když vypráví podobenství o návratu marnotratného syna, hýří barvami a veselím. „Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho,“ říká otec, „dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy. Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujme a budme veselí... A začali se veselit.“ To je vskutku radostná zvěst, tady opravdu

není místo pro protáhlé tváře.

Ale netváříme se někdy tak, jako by křesťanství opravdu znamenalo šed a vážnost? Ježíšovo poselství jsme zašifrovali do řeckého *evangelion* a původní význam *radostná zvěst* se nám vytratil. Za slavnostními černými úbory zvěstovatelů a usedlým chováním účastníků církevních shromáždění se nám ztratilo nevázané veselí svatebčanů v Káni a otcova domu v Ježíšově podobenství. A tak už se ani pořádně nedovedeme radovat z příchodu Spasitele, ze setkání se Vzkříšeným, z hříšníka, který činí pokání. Potřebujeme obnovu přirozené radosti a veselí, potřebujeme se naučit trochu ryziho životního humoru.“

Phil Bosmans napsal, že „humor nese lidi pouští života a stará se o to, aby lidé nezahynuli pro samé *běda* a *ach*.“ Na nezbytné vyvážení negativních a pozitivních stavů u člověka nás upozorňuje v Bibli i moudrý Šalomoun v knize Kazatel: „... je čas pláče i čas smíchu, čas truchlení i čas radování se...“ (Kaz 3,4).

Křesťan se nevyhýbá humoru, pokud humor nebere vážnost věcem, které jsou vážné před Bohem, a nezraňuje nebo neponižuje. Lidé rádi poslouchají humorné příběhy, které jsou sice vymyšlené, ale mají v sobě výchovnou myšlenku. Jsou však i skutečné příhody, které vyvolávají úsměv, protože popisují něco nečekaného nebo mimořádného. O takové nebývá nouze ani ve

společenství věřících. Stejně takové jsou i příběhy nebo rčení dětí, které bez zábran odkrývají svět dětského myšlení. A tak se některým nyní zasmějme!

Stalo se před lety při jednom velkém okrskovém shromáždění: Letní velmi teplé odpoledne, modlitebna je do posledního místa naplněná a kazatel se snaží udržet posluchače v bdělém stavu. Na stupínku za ním sedí bratr Nožička, který má po kázání oznámit závěrečnou píseň a ukončit shromáždění. Ten ale, přemožen vedrem, sladce podřimuje. Kazatel, ve snaze udržet pozornost posluchačů, položí řečnickou otázku, na kterou však marně čeká od unavených posluchačů odpověď. Otočí se tedy a otázku opakuje: „Bratře Nožičko, co bys na Jakobově místě udělal?“

Náhle probuzený bratr Nožička vyskočí a v domnění, že zaspal závěr kázání, zvukným hlasem oznámí: „Děkujeme bratrovi a zazpíváme píseň číslo...“ Na toto okrskové shromáždění všichni dlouho vzpomínali!

Starší sboru na závěr sborových oznámení ohlásil: „Pamatujte v modlitbách na všechny, kdo onemocněli z našeho prostředí!“

Jak je někdy obtížné opravovat to, co bylo špatně vyřčeno, ukazuje příklad, kdy starší sboru uváděl píseň: „Zazpíváme číseň píslo šest... – Opravuji: Budeme zpívat šest písni číslo...“ Nakonec rázně ukončil: „Zpíváme šest!“

„Milí přátelé,“ začal kazatel své kázání, „minulý týden jsem oznámil, že dnes budu mluvit o lhaní, a proto jsem vás prosil, abyste si jako přípravu doma přečetli 17. kapitulu Markova evangelia. Kdo tak učinil, ať prosím zvedne ruku.“ V modlitebně se zvedlo mnoho rukou.

„Tak vidím,“ pokračoval kazatel, „jak důležité téma jsem si pro dnešek zvolil. Markovo evangelium má totiž jenom 16 kapitol.“

Do nemocnice přijali malého chlapce, aby mu vytrhli mandle. Z vyhlídky na to, co se má dít, byl

tak nervózní, že lékař poradil rodičům, aby počkali, než skončí operace. Když pak za ním šli na pokoj, báli se, že bude celý zničený a v šoku. K jejich údivu ho ale našli, jak vzrušeně sedí a je celý zhavý povědět jim svou zkušenost.

„Byl tam Bůh!“ vykřikl. „Viděl jsem ho. Mluvil se mnou.“

„Jistěže tam byl Bůh, miláčku,“ řekla mu matka, „ale určitě jsi ho neviděl a nemluvil s ním.“

„Mluvil, mluvil,“ trval chlapec na svém.

Otec se ho pak zeptal, jak Bůh vypadal. „Byl celý v zeleném a viděl jsem jeho oči. Měl zelené šaty, zelenou čepici a zelenou látku přes pusu.“

„Aha,“ řekl otec a snažil se skrýt své pobavení. „A jak jsi přišel na to, že je to Bůh?“

„Víš, tati,“ odpověděl chlapeček, „kolem mě byli tři celí bílí andělé. Dva z nich byly slečny andělky a ten třetí byl pan anděl. Ten mi řekl, ať otevřu pusu. Podíval se dovnitř a všechno, co viděl, hned hlásil tomu zelenému. A potom řekl: ‚Pane Bože, pojďte se podívat na ty mandle.‘ Tak Bůh přišel, podíval se a pak řekl: ‚Neboj se! Neublížím ti.‘ A já už se pak ani trošičku nebál, protože mi to dělal sám Bůh.“

„Co musíme udělat, aby nám mohly být odpuštěny hříchy?“ ptá se ve školce učitelka dětí.

Chvilí je ticho, pak Honzík vyhrkne: „Musíme zhřešit!“

Učitelka v dětské školce se ptá dětí: „Ví někdo z vás, co jsou to epištoly?“ Malý Venoušek se horlivě hlásí: „Epištoly jsou manželky apoštolů.“

Učitelka v dětské školce se ptá dětí: „V Bibli máme dva Zákony, Starý a ...“

Malá Evička vyhrkne: „Starý a mladý!“

Věřím, že humor je darem od Boha. Ďábel se nám dokáže nanejvýš vysmívat, když nás svede k nepravosti. Bůh ale na krivých linkách našeho života píše rovně a svojí milující láskou a svým úsměvem nás provází k cíli. Věřím, že Bůh má veselé lidi rád!

PŘÍBĚHY SEBRAL JIŘÍ DREJNAR

PŘÍBĚH PRO DĚTI

Ve většině sborů je v rámci sobotní bohoslužby vyprávěn i příběh pro děti. Rádi bychom v rámci Adventu občas otiskovali příběhy, jež na sborech dětem vyprávíte. Pokud tedy máte nějaké své příběhy či zkušenosti ze života, které se hodí k tomuto účelu, zašlete nám je prosím. Mohou posloužit jak čtenářům časopisu, tak hlavně jako inspirace pro ty, kteří na sborech příběhy dětem vyprávějí.

RED

Učte se ode mne

František byl už dospělého věku, ale nikdy nepromluvil slovo vážně. Ze všeho měl legraci a často si říkal: K čemu jsou vlastně lidé, kteří berou všechno vážně? To musí být smutný život – a ta nuda!

Dělal si dokonce legraci i při čtení Bible. Například četl: *Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce*. Přitom si začal hned představovat, jak by se to dalo nejlépe uskutečnit. Říkal si – to je jednoduché, ti kteří mluví potichu, tak jsou nejbližší Božímu království. Ti co rádi křičí, k němu mají ještě daleko. Vlastně stačí člověku zalepit ústa a je z něho dokonalý křesťan. Protože pak je tichý a určitě neporuší: *Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví*. Se zalepenou pusou to totiž ne-

jde. Pak jej napadlo, že by si ta křivá svědectví mohli psát. A ihned si začal představovat křesťany, jak jeden druhému piší dopisy se zalepenou pusou. Každý z těch dopisů končil úplně stejnou větou: A nikomu to neříkej, piší to jen tobě. Tím se zrychlí oběh informací, protože si mezi sebou budou jen předávat a měnit psaníčka. To bude legrace, a ta zábava!

Tentokrát se však rozhodl, že tu legraci uskuteční. Napsal návod, jak se stát tichým, a rozeslal jej nejbližším přátelům. Dopis obsahoval například věty: K zalepení úst používejte pouze značkové pásky, pomluva má velkou sílu. Pokud si nezládnete zalepit pusou sami, požádejte manželku, určitě ráda pomůže. Nakonec tiše vyčkejte, až přijde pocit vlastní dokonalosti. A nikomu to neříkej, piší to jen tobě!

Několik dní byl klid a pak přišel dopis. František se nikdy nedozvěděl, který z přátel mu jej napsal. Byly v něm jen tři věty:

Zemřel jsem, aby lidé mohli brát mé slovo vážně. A řekni to všem.

S láskou Tvůj milující Ježíš.

VLASTIMIL TRÁVNÍK

PATHFINDER

PRÍLOHA ČASOPISU ADVENT

KVĚTEN 2013

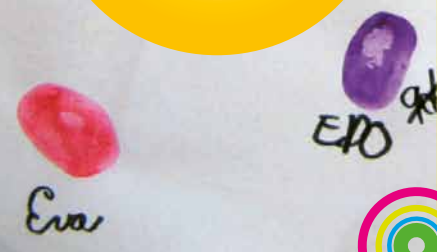
č. 5

JARNÍ TÁNÍ

LENTILKOVÁ PARTY

ODDÍL PENGUINS

LENTILKOVÁ PARTY – 1. 2. 2013

Malé, sladké a hlavne farebné – tak to sú lentilky. Všetci ich poznáme a každý ich má rád. Aj keď sú rôznofarebné (červené, žlté, modré, fialové...), v podstate sú rovnaké.

A tak isto je to aj s nami – sme rozdielni, no predsa máme čosi spoločné: radi sa hráme, rozprávame sa, chodíme spolu do prírody, na korčuľko, do sobotnej škôlky, máme radi oslavy...

...a na jednej takej – lentilkovej, na ktorú sme priviedli aj svojich kamarátov a zahrali sa s nimi rôzne hry, urobili si originálny odtlačok prsta, samozrejme farebne, nech sme ako lentilky, a tiež sme si vypočuli príbeh – sme pochopili, že to, čo máme spoločné, je LÁSKA. No nie tá naša, ľudská, ale Božia. Božia láska k nám.

Ťažko sa to vysvetľuje, ale najlepšie to chápeme, keď sme spolu a robíme veci, ktoré nás bavia, keď sa učíme rozumieť jeden druhému a pomáhať si.

Chceme toho ešte veľa zažiť a hlavne sa spoznať, pretože sme práve „vznikli“ – na tejto party. Tak nám držte palce, nech to niekam dotiahneme – spolu samozrejme.

A aj keď sme „farební“, predsa sme si podobní :-))))))

za oddiel Wapity *Damareja*

JAK SE PŘIPRAVUJEME NA NÁŠ LETOŠNÍ TÁBOR

Do prázdnin, kdy budeme jako tradičně organizovat náš týdenní tábor, je ještě relativně daleko. To však neznamená, že bychom s dětmi z našeho oddílu (a „blízkého“ okolí) zaháleli.

Po vyhodnocení loňské zkušenosti jsme se i pro tentokrát rozhodli, že budeme naše děcka postupně seznamovat s tématem tábora již během školního roku, a to formou celoroční hry. Tu realizujeme na našich víkendových akcích. Zatím proběhly tři. Při té první, kdy jsme loni v listopadu využili pohostinnosti našich kamarádů z Plzně, se děti dozvěděly, že cílem naší letošní „mise“ bude putování na legendami opředené Rajské ostrovy v Sargasovém moři. Podle legendy, kterou se od místních indiánů dozvěděl kapitán Henry Hudson, slavný mořeplavec a objevitel Hudsonova zálivu, může na tyto ostrovy ve zdaru doplout a získat zdejší poklad jen ten, kdo je „čistého srdce a čisté mysli“.

Ještě v průběhu plzeňské víkendovky jsme s dětmi absolvovali hru, při níž děti řešily různé životní situace a měly přitom zvažovat, jak se co nejlépe zachovat. Během další akce, při níž jsme putovali na rozhlednu Děd u Berouna, bylo zase naším úkolem získat starou lodní mapu, která by nás mohla do oblasti, kde se Rajské ostrovy nacházejí, nasměrovat. Když se nám podařilo tento cíl splnit, přemýšleli jsme s dětmi o tom, že takovou „mapou“ je pro nás křesťany Bible a především pak Desatero. V průběhu dalších příprav na letošní tábor bychom se proto chtěli s dětmi nad obsahem Desatera blíže zamýšlet.

Dosud poslední víkendovka proběhla začátkem března. V jejím průběhu měly děti mj. možnost vyzkoušet si své „námořnické“ schopnosti, a to během krátké plavby na raftu v přečerpávací nádrži ve Staré čistírně odpadních vod v Praze-Bubenči. Nedělní putování poblíž Slapské přehrady se pak neslo v duchu pátrání po námořnické výbavě, kterou bychom mohli použít pro naši táborovou „plavbu“.

Naše táborové přípravy vyvrcholí, jako již tradičně, na předtáborové víkendovce v Měňanech u Stáni Sotlové. Pevně věřím, že jak této akce, tak především samotného tábora, se zúčastní co nejvíce dětí a že naše letošní mise bude úspěšná.

A pro ty, které tento článek zaujal, mám dobrou zprávu. Tábor pořádáme nikoliv jen pro děti z našeho oddílu, ale pro kterékoliv děti z oblasti Zlatý střed. Takže pokud máte zájem, neváhejte a stáhněte si přihlášku na náš tábor z našich oddílových webových stránek: <http://kp-penguins.webnode.cz/>

Honza Bezděchovský, oddíl Penguins (Praha-Smíchov)

NOVÝ ÚKOL TTT

Kamarádi a kamarádky,

jaro už definitivně zvítězilo nad zimou a hezké dny nás lákají k výpravám do přírody. Nový úkol TTT můžete splnit právě na některé z nich.

V tomto úkolu půjde o trénink schopnosti uvařit v přírodě jednoduché teplé jídlo – polévku na polním ohništi. Dnes, kdy existuje řada moderních instantních přípravků, kterými si můžeme velmi jednoduše zajistit teplé jídlo na výpravě pouhým ohřátím pitné vody, se však okrádáme o zajímavé a napínavé „dobrodružství“. A že úkol vlastnoručně a na otevřeném ohni uvařit bramborovou polévku z čerstvých potravin dobrodružstvím skutečně je, poznáte, až se do tohoto pokusu pustíte. V našem oddíle dokonce v této disciplíně soutěžíme.

Poproste maminku anebo si z kuchařské knihy vypíšete do svého deníku recept na bramborovou polévku (pozor, existuje celá řada zajímavých nuancí – vyberte tu, která se vám bude nejlépe zamlsat). Podle návodu si zajistíte všechny potřebné ingredience a pak, na výpravě, z nich na polním ohništi uvařte pravou tábornickou „bramboračku“. A nebojte se experimentovat i s různými vhodnými přísadami.

Úpravu jednotlivých ingrediencí (jako je škrábání brambor a zeleniny, jejich krájení i volbu potřebného množství) nesmí za vás udělat maminka ani vedoucí, nýbrž vše podle receptu uděláte na výpravě sami. Nechat si vše nachystat do sáčku a pak to jen vysypat do kotlíku, to dovede každý, ale ovládat nůž při škrábání a krájení, odhadnout správné množství brambor, soli a další zeleniny, to už vyžaduje zkušenost. A o to tu jde. Doma si to můžete pod vedením maminky vyzkoušet a na výpravě pak už „zaperlit“ coby zkušený „kuchař“.

Postup práce nafoťte a popište v krátké zprávě. Přidat můžete i zajímavé či veselé momenty (pokud k nim při vaření došlo) a pošlete je jako důkaz splnění úkolu na mou adresu.

Jerry

DOBŘÝ NÁPAD

DALEKÁ CESTA ROZDÁVÁ RADOST

V našem zlínském sboru máme „raritu“. Vedle modlitebny je adventistický domov důchodců, kam občas zajdeme babičkám a dědečkům zazpívat. Ale to ještě není ta „rarita“, ten někde možná máte taky. Tou „raritou“, kterou máme na mysli, je skutečnost, že v našem DPS (Domov pro seniory) máme tetu, která se zde právě dožila 100 let.

Rozhodli jsme se, že jí k tomuto slavnému výročí zajdeme popřát. Vyrobili jsme doma každý jedno originální přáníčko, Jerry za pětikačky, které strádáme na každé schůzce, zakoupil kytičku a společně jsme tetě Stackeové popřáli. Jerry měl krátkou řeč a pak jsme zazpívali hymnu pathfinderů v české i slovenské verzi (protože v oddíle máme tři Slováky). Na závěr jsme tetě předvedli náš oddílový pokřik – CIGI-CAGA, CIGI-CAGA... HEJ, HEJ, HEJ. Teta měla velkou radost. Nevíme, z čeho větší. Asi z našeho „pokřiku“, protože ten dobře slyšela, ale chválila všechno. Nakonec nám přednesla dlouhatánskou básničku, kterou zná už od školy. To vám byla „pecka“ – my si pořád nemůžeme zapamatovat všechny mapové značky, které dříve na schůzkách už půl roku.

Radost jsme měli i my – jednak z toho, že radost měla teta, ale přiznáváme, taky trochu z toho, že nás pohostila dobrými zákusky...

Pathfinderi z Daleké cesty

TTT-JUNIOR

Do plnění některých úkolů TTT se s maminkou pustili i Karolinka a Honzík Pavlánovi. Například při své jarní výpravě hledali a s pomocí maminky nafotili objevené první projevy jara.

Připojte se i vy další – na věku nezáleží. Důležité je ZÚČASTNIT SE. Všechny předchozí úkoly můžete ještě splnit dodatečně. A těm mladším můžete „laťku obtížnosti“ úměrně snížit. Nášivka TTT-JUNIOR čeká i na ně.

Ewana

TTT – zpráva oddílu Vojkovice VÝPRAVA K PRAMENI RÁZTOKY 3. 3. 2013

Jaro pomalu tūká na dveře, na horách taje starý sněh a my ještě nemáme splněny úkoly TTT. Proto v neděli vyrážíme na výpravu, při které budeme moci splnit hned úkoly dva – CESTA K PÓLU NE-DOSTUPNOSTI a ROZDĚLÁNÍ OHNĚ NA SNĚHU.

Dostat se v zimě k prameni potoka Ráztoky byla dost „makačka“, která nám dala pořádně zabrat. Ze začátku se to jevilo jako „žoužel“, ale v hlubokém sněhu mimo stezku jsme si připadali jako ti zlatokopové někde na Klondiku...

Když jsme vylezli na vrchol, bylo nám tak teplo, že jsme o oheň ani nestáli. Ale příkaz vůdce zněl jasně: „Právě jste se propadli v prasklém ledu do řeky. Všechno máte mokré, mráz –30 °C ohrožuje vaše životní funkce. Pokud do 30 minut nerozděláte pořádný oheň, umíráte. V KPZ máte poslední tři sirky; tak vzhůru k „záchraně života“...

Rozdělili jsme se do dvojic a během následujících třiceti minut jsme „bojovali“ o život. K naší smůle přežily jen dvě dvojice. Ostatní bídne, zhynuli... Budeme muset ještě více potrénovat, aby vojkovičtí pathfinderi nevyhynuli. :-)

Zapsal David Stebel

JARNÍ TÁNÍ 2013-03-26 Letošní téma: Padouši a hrdinové

Rok se s rokem sešel a opět jsme se mohli zúčastnit Žlutavského Jarního tání. 112. oddíl Sovy Žlutava se tradičně chopil organizace a připravil pro nás všechny opravdu úžasný víkend plný hrdinů a padouchů.

Zpočátku to vypadalo, že budeme na akci sami, ale zdání obelhalo smysly a při sčítání lidu jsme se dobrali k úctyhodnému počtu – celkem skoro 90 účastníků. „Jarní tání“ letos soupeřilo spíše se „Zimním zmrznutím“, ale přežili všichni.

Po urputném zápolení v sobotu i neděli přišla chvíle napětí a očekávání – vyhlášení výsledků. Snažení nepřišlo nazmar. Plno cen a diplom nám budou připomínat krásné chvíle na Žlutavě. Dokonce i první družstvo Majáci, vítězové celého klání, se s námi podělili o hlavní cenu, velký a sladký dort v podobě Spidermana, a tak jsme společně u stolu mohli vychutnat jejich vítězství. :-)

Jarní tání nás opět příští rok zavolá a my určitě na tuto lákavou možnost odpovíme. :-) Nechcete přijet taky?

Ondra, 104. oddíl Daleká cesta Zlín

TTT-JUNIOR

ODDÍL VOJKOVICE

„DALEKÁ CESTA“ PLNÍ TTT

Prý si dneska pěkně máknem!

...k pólu nedostupnosti, to je tedy divný cíl...

Po stezce to bude 12 kiláků!

Jerry, kdy už budem vařit tu bramboračku? Já už mám hlad!

Vždyť jsme ještě ani nevysli...

Za tento čerstvý projev jara dostaneme od Jerryho určitě nejmíň 50 bodů!

Prý tahle říčka vytopila půlku Zlína???

Ani se mi nechce věřit, že jsme vyšli až támhle ze dna údolí. To je parádní rozhled...

Kdy už budem na vrcholu? Já tady asi umřu!

Ondro, nefot mě, já mám trému. Mohla bych se říznout!

Jak to jenom v tom receptu bylo? Napřed brambory a potom jiška, anebo naopak...

Tady mám napsáno, že to máme osmažit do růžova...

Zatím to vypadá dost blbě...

**Pokračování
příště**

**ROZHODUJETE SE, CO DÁL PO MATURITĚ?
ZAJÍMÁ VÁS TEOLOGIE?
CHTĚLI BYSTE SE V BUDOUCNOSTI VĚNOVAT DUCHOVENSKÉ,
PASTORAČNÍ NEBO EVANGELIZAČNÍ PRÁCI?
PŘEMÝŠLÍTE O STUDIU NĚKTERÉHO Z HUMANITNÍCH OBORŮ?**

Teologický seminář Církve adventistů sedmého dne – Institut teologických studií a Vyšší odborná škola teologická a pastoračně sociální v Sázavě – otevírá od září 2013 další ročník denního studia bakalářského oboru teologie. Absolvent tříletého studia akreditovaného pod Theologische Hochschule Friedensau získá titul B.A. standardně uznávaný na vysokých školách v Evropě s možností pokračovat v navazujícím magisterském studijním programu. Každý student zároveň absolvuje také souběžný studijní program vyšší odborné školy v oboru Teologická a pastorační činnost, akreditovaný MŠMT ČR a zakončený získáním titulu DiS.

Přihlášky ke studiu je možné podávat do 10. května 2013,
první kolo přijímacích zkoušek proběhne 2. června 2013.

Podrobné informace mohou zájemci získat na webových stránkách školy na adrese:
<http://www.tscasd.cz>.

Co? Kdy? Kde?

- 3.–5. 5. VOSA aneb Volně otevřená Sázava na Teologickém semináři
- 5. 5. Tatra Cup (Kopřivnice)
- 10.–12. 5. Sebezpoznávací víkend mládeže Českého sdružení
- 10.–12. 5. PS:e – Konferencia o službe (Banská Bystrica)
- 24.–26. 5. Veletržní (Brno)
- 25. 5. Okrskové shromáždění dětí (Český Těšín)
- 1. 6. Studijní setkání AMICUS (Praha)
- 1. 6. Tenkrát na Valašsku
- 1.–2. 6. Horký TabuBrambor – okrskové setkání severočeské mládeže (Litoměřice)
- 2. 6. Přijímací zkoušky na Teologický seminář – 1. kolo (Sázava)
- 8. 6. Okrskové setkání mládeže VČ (Vamberk)
- 22. 6. Havířovská nota
- 23. 6. Maranatha Cup – turnaj ve fotbale (Beroun)

Milí manželé,

v těchto dnech se stále ještě můžete hlásit na letní rodinný pobyt s programem pro děti i dospělé. Přijďte načerpat vy i vaši přátelé na:

Manželská setkání 2013

Sejdeme se v týdnu od 14. do 21. července v krásném prostředí Orlických hor – bližší informace a přihláška na webu Českého sdružení (<http://ceskesdruzeni.cz/krestansky-domov/manzelska-setkani/ms-2013/>) a v únorovém oběžníku u sborového tajemníka nebo vedoucího křesťanského domova.

Těšíme se na vás.

ZA TÝM MS MANŽELÉ JAN A OLGA EJEMOVI

ADVENTIST WORLD RADIO

Každý rok probíhá ve všech sborech a skupinách církve adventistů výroční sbírka na podporu práce organizace Adventist World Radio, kterou také známe pod zkratkou AWR. Tento rok byla 9. března 2013.

Asi málokdo ví, že svým příspěvkem do této sbírky podporujeme práci několika tisíc lidí po celém světě, kteří připravují pořady v desítkách různých jazyků a nářečí. Evangelium je kázáno skrze rozhlasové vysílání na vlnách AM a FM, dále skrze službu Podcast, archiv na webových stránkách www.awr.org, ale také skrze přenosné solární i bateriové přehrávače atd. Jeden z mnoha příběhů AWR vám přinášíme v následujícím textu.

Jedna země... 135 jazyků

Před nedávnem navštívil nové studio v obci Pyin Oo Lwin v regionu Mandalay v Barmě nečekaný host. Tím návštěvníkem byl Yaw Chang – pastor místního baptistického kostela ve Wine Maw, oblast Kachin. Jeho kongregace má více než 400 členů. Pastor Chang řekl, že členové jeho sboru se zájmem a nadšením naslouchají vysílání AWR v jazyce etnické skupiny Kachin (známá také pod názvem

Jinpho). „Moji spoluvěřící prožívají při poslechu biblických zamyšlení požehnání a líbí se jim také vaše písně.“

Etnická skupina Kachin, která zde žije, čítá kolem dvou milionů obyvatel. Kachiny najdete v moderní části Barmy, dále v Indii a podél hranic s Čínou. Drtivá většina lidu Kachin nikdy nezaslechla křesťanské poselství a nezná ani církev adventistů. V celé populaci Kachinů je méně než 100 adventistů. Díky vysílání AWR v nářečí Kachin slouží církev místním obyvatelům v jejich rodné řeči.

I když je barmština oficiálním jazykem země, existuje zde více než 135 variant mluvené řeči. AWR se snaží oslovit co největší počet různých etnických skupin, které v Barmě žijí. Expanze činnosti AWR a dalších iniciativ v oblasti Pyin Oo Lwin přináší dobré ovoce.

V roce 2011 bylo zřízeno nové studio a ve stejném roce začalo vysílání v jazyce Kachin. Pod vedením organizace Upper Myanmar Mission jsou připravovány programy i v jazyce Chin. V loňském roce začaly přípravy na vysílání v nářečí Shan. Spolupracovníci studia připravili materiál i v nářečí Falam Chin, které je možné poslouchat na přenosných solárních přehrávačích. Nahrané pořady tak nejsou závislé na

programové struktury, přijímači rozhlasových vln či dosahu vysílače.

Ředitel AWR Dowell Chow k tomu dodává: „Lidé v Barmě jsou stále více otevření poselství evangelia. Jak jsem se dozvěděl, naše tištěné materiály používají při svých rozmluvách ve svých svatyních i budbhisté.“

Předseda místní unie církve adventistů, kazatel Memory Tun, vysílání zhodnotil: „Díky vysílání v dalších místních nářečích budou mít mnozí příležitost poprvé v životě zaslechnout poselství Boží lásky.“

PŘEVZATO Z TRANSMISSIONS
(NEWS FROM ADVENTIST WORLD RADIO)

MEZI ŘÁDKY

NEOČEKÁVANÁ ODHALENÍ – KNIHA PRÁVĚ PRO VÁS

Jestliže postavíme dostatečně pěknou modlitebnu, lidé budou sami přicházet na pobožnosti.

Přicházím v sobotu do shromáždění, abych zde načerpal duchovní požitání, které mi chybělo během celého týdne.

Pobožnost je něco, co se dělá pro mne, ne co dělám já.

Ženy mají znát své místo a věnovat se dětským školám, administrativě a službě žen. Máme pravdu! Ta lidi přitáhne.

Téměř každý den nás média bombardují zprávami o tajemném odhalení něčeho, co jsme dosud nevěděli. Někdy možná odhalují i to, co by mělo zůstat skryto v soukromí.

Také my máme pro vás odhalení v nové knize. Tentokrát se jedná o důležité pojmenování něčeho, co se v našich sborech již dlouho považuje za pravdivé, co nás ovlivňuje v našem rozhodování a co se při bližším prozkoumání a konfrontaci se zkušeností dnešního života ukazuje jako mylné. Zkušený adventistický kazatel David Ripley v knize Neočekávaná odhalení shromáždil 31 mýtů, se kterými se setkává ve své každodenní praxi. Jeden po druhém posuzuje, promýšlí, srovnává se svými poznatky a přivádí nás k odhalení, že tento mýtus není pravdivý. Otázkami na konci každé kapitoly nás vede k vlastnímu přemýšlení, k vlastnímu zhodnocení a k tomu, abychom z poznání vyvodili důsledky. Budeme tak moci odhalovat i další mýty, které ve své křesťanské praxi mylně považujeme za pravdivé. Jen když je odhalíme, můžeme se proti nim bránit my sami i celý náš sbor. Toto je cesta ke změně, k růstu, k plnému využití našich lidských schopností. Toto je cesta k hlubšímu přijetí Boží pomoci a požehnání.

KOLEKTIV NAKLADATELSTVÍ

Oznámení ze sboru v Železném Brodě

Je úžasné slyšet o Božích dětech, které se dožívají 90 let svého života! Jejich služba, kterou v Pánu na tomto světě konají, je nejen trvalá, dlouhodobá, ale i vzácná. Moudrost a pokora lidí takto zralého věku přináší požehnání všem lidem z jejich „domu“ i z jejich sboru. Zvláště když se dovedou i přes své zdravotní problémy upřímně zasmát. Devadesátiletá sestřička, prababička, letitá traktátnice

Maruška Dědečková ze sboru Železný Brod se tohoto věku dožívá 11. 4. 2013. Děkujeme jí a našemu Pánu za její službu a přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let s naším Pánem Ježíšem Kristem.

SBOR CÍRKVE ADVENTISTŮ V ŽELEZNÉM BRODĚ

SINGLE 2013

SoNS, sdružení odvážných nepřátel samoty, zve kohokoliv, kdo je sám, bez ohledu na věk, na duchovně-společensko-turisticko-naučné setkání **od neděle 30. 6. do neděle 7. 7. 2013** do penzionu Stará škola v Jizerských horách (www.chatastaraskola.cz).

Cena za jednu osobu s polopenzí je 1 330 Kč. Platbu je třeba zaslat do 31. 5. 2013 na účet: 1164841011/0100, var. symbol: 378420 (zvláště při platbě za více osob je třeba uvést jména). Kromě platby zašlete své jméno, adresu a datum narození, a to písemně, formou SMS nebo e-mailem na adresu: Bohumil Doležal, Dolní Cerekev č. 102, PSČ 588 45, e-mail: hasselblad500d.c@gmail.com, mobil: 739 304 625. Účastníci ze Slovenska mohou pobyt uhradit až na místě, a to v Kč nebo eurech. Výběr pokojů a rozmístění účastníků bude probíhat nejdříve 30. 6. od 16. 00 hodin.

Nejvhodnější doprava je vlakem do stanice Velké Hamry, odkud budete dovezeni na místo autem. Anebo autobusem – odjezd Praha-Černý most v 16.00 hodin, příjezd do Jablonce nad Nisou 17.04 hodin. Odjezd z Jablonce v 17.37 a příjezd do Zásady v 17.59 hodin. Pro odvoz do penzionu volejte číslo: 775 789 036.

NA SPOLEČNÉ SETKÁNÍ SE TĚŠÍ ALEŠ ZÁSTĚRA A PETR TRŽIL

BIBLICKÝ TÝDEN MORAVSKOSLEZSKÉHO SDRUŽENÍ 2013

Rok 2013 je v naší církvi rokem rodiny. Křesťanská rodina je také téma letošního biblického týdne Moravskoslezského sdružení. V důvěrně známém prostředí Arcibiskupského gymnázia Kroměříž v termínu 8. až 14. července budeme moci opět naslouchat zajímavým přednáškám, nechat na sebe působit Boží slovo, navazovat přátelství i relaxovat.

Místo jednoho hosta nás letos budou provázet hosté tři: Mojmír Voráč, Jan Dymáček a Pavel Raus. Na ústřední téma Křesťanská rodina budou řečníci pohlížet z různých úhlů pohledu. Témata se budou zabývat dopady rozvodu na rodinu (úzkou, širokou i rodinu církve), co je možné dělat, aby láska neztratila žár, jak lze budovat manželství (po dvou i po dvaceti, třiceti letech), jaká je role muže a ženy v manželství či jaké místo má otázka spirituality v rodině.

Vzhledem k tématu je letošní biblický týden prioritně zacílen na rodiny a manželské páry. Věřím, že stejně jako v uplynulých letech i letos prožijeme příjemný, inspirativní a pozeňnaný týden.

Podrobnější informace včetně cen a přihlašování je možné získat na stránkách Moravskoslezského sdružení (<http://www2.casd.cz/mss>), popř. na sekretariátu (mss@casd.cz; 596 623 504).

DANIEL DOBEŠ,

TAJEMNÍK MORAVSKOSLEZSKÉHO SDRUŽENÍ

Oznámení ze sboru v Uherském Hradišti

V měsíci květnu mají narozeniny tyto naše sestry: Věra Hanzalová, Inka Dědečková, Soňa Jarošová, Zuzka Krystýnková a bratři: Kamil Dědeček a Martin Jaroš. Krásných a pozeňnaných 84 let se

dožívá naše stálá mladice Zdenička Lukašiková a 89 let náš milý bratr Ladislav Gabriel. Všem přejeme Boží pozeňnaní, zdraví a životní pohodu.

ZA SBOR OLI DĚDEČEK

CÍRKEV OBRAZEM

Ted Wilson a Susilo Bambang Yudhoyono

Předseda Církve adventistů sedmého dne Ted Wilson se 12. února setkal s indonéským prezidentem Susilo Bambang Yudhoyono na letecké základně Halim Perdanakusuma poblíž Jakarta. Wilson poděkoval Yudhoyonovi za náboženskou svobodu, která je poskytována národům v jihovýchodní Asii.

(foto: WIU)

Knižní turné

Místopředseda Generální konference Delbert Baker na začátku března podpořil projekt rozšiřování knihy Velké drama věků na ostrově Bali. Baker nedávno dokončil mezinárodní turné na podporu čtení této knihy, kterou napsala Ellen Whiteová.

Praise in the Park

Studenti Severní karibské univerzity v Mandeville na Jamajce uskutečnili 28. února v parku Nelsona Mandely v městě Kingston program zaměřený na chválení a uctívání Boha formou synchronizovaných pohybů nohou. Tato veřejná evangelizační akce byla jednou z mnoha dalších aktivit univerzitního týdne evangelizace v roce 2013.

(foto: Orville Morgan)

Vysílání Hlas naděje na Ukrajině

Na fotografii drží vedoucí církve pamětní desku, která připomíná zahájení vysílání Hlasu naděje v Kyjevě na Ukrajině. Ředitel vysílání Vyacheslav Demyan k této události řekl: „Je to obrovský krok kupředu při zvěstování poselství o naději v Bohu pro celou tuto oblast.“

Upcoming Show

Zájemci o umění mohou navštívit v muzeu Linares v mexickém městě Nuevo Leon expozici s názvem „Panorama: 30 let umění“. Studenti, učitelé a absolventi Fakulty umění a komunikace adventistické univerzity Montemorelos zde v prvním a druhém poschodí až do konce dubna vystavují svoje umělecké výtvary.

(foto: Alonso Reyes)

Protikřesťanské násilí

Křesťané v Pákistánu vyčíslují škody na svých domovech v převážně křesťanské čtvrti města Lahore, kterou 9. března vypálili muslimští demonstranti. Obhájcí náboženské svobody z propuknutí protestů viní přísné pákistánské zákony o rouhání.

(foto: Rex Features via AP Images)

AKTUALITY Z ADRY

MODLITBA ZA ADRU 2013

- V sobotu 11. května
- Vyjádření vděčnosti za činnost adventistické humanitární organizace ADRA v České republice i v zahraničí
- Prosba o Boží vedení a požehnání do dalšího roku

DĚKUJEME

ZA VŠECHNY OBĚTAVÉ SPOLUPRACOVNÍKY A PODPOROVATELE!

Rodičům doma o své práci raději nevyprávím

Lékařka Aye Myat Myat Zaw (26 let), které nikdo neřekne jinak než Bo Bo, měla před sebou zdánlivě jasnou a úspěšnou budoucnost. Pochází z dobře situované barmské rodiny, jejíž kořeny z matčiny strany sahají až do Číny. Před třemi roky úspěšně dokončila studium medicíny a má za sebou rok a půl praxe v prestižní soukromé nemocnici v Rangúnu. V roce 2009, rok po cyklonu Nargis, se však

její život začal ubírat jiným směrem. Tehdy se poprvé zapojila do humanitární pomoci organizace ADRA. Objevila novou dimenzi lékařského povolání a v roce 2012 odešla z Rangúnské nemocnice, aby se stala první lékařkou v mobilním zdravotnickém týmu ADRA, který poprvé po desetiletích ozbrojeného konfliktu začal poskytovat pomoc obyvatelům odlehlých venkovských komunit v Karenském a Monském státě.

Jaký je rozdíl mezi prací v mobilní klinice a v privátní nemocnici?

Těch rozdílů je spousta. V nemocnici je mnoho doktorů a sester. Pacienti mají veliké možnosti získání kvalitní zdravotní péče, veškeré léky jsou jim dostupné. Zato ve vesnicích, kam se dostáváme s mobilními klinikami, jsou velmi limitované možnosti. Jsou to těžko dostupné oblasti a lidé tam skutečně potřebují pomoc.

Jak funguje takový tým mobilní kliniky ADRA?

Tým se skládá z jednoho doktora, sestry a komunitního zdravotního pracovníka, který pracuje jako dobrovolník. Tým navštěvuje vesnice pravidelně, alespoň jednou za měsíc, ošetřujeme a podáváme léky. Ze začátku se nás lidé ve vesnicích trochu báli. Říkali nám, že jsme první lékaři, kteří kdy vkročili do vesnice. Někteří měli také podezření,

*Lékaři pracují přímo ve vesnicích –
lékařka Aye Myat Myat Zaw*

že jsme nějak spojeni s vládou. Ale společně s místními duchovními a radami starších se nám postupně dařilo vysvětlovat, že přicházíme s humanitární pomocí, a získali jsme si jejich důvěru.

Jaké jsi měla pocity, když jsi poprvé vstupovala do těchto vesnic?

Ze začátku jsem se docela bála, protože jsem nikdy předtím v těchto konfliktních oblastech nebyla. Vesničané v Deltě, kde jsem pracovala po cy-

Někdy je přístup do vesnic velmi obtížný

klonu Nargis, a vesničané v Karenském státě se od sebe navzájem hodně liší. V Deltě nejsou ovlivněni ozbrojeným konfliktem a také umějí barsky, takže je jednodušší, aby vám důvěřovali. Vesnice jsou tam velmi snadno dostupné na lodích, to znamená, že nemusíte nikam daleko pěšky. V Karenském státě je to o dost horší.

Co bylo vůbec nejtěžší?

Já osobně neumím karensky, takže jsem ze začátku musela překonávat velké komunikační bariéry, ostatní z týmu mi museli stále překládat. Pak také bylo období dešťů a většina vesnic není dostupná autem ani v období sucha. Mohli jsme tedy jet autem jen malou část cesty, pak se přesunout na loď, potom na motorky a dál ještě tak dvě až tři hodiny pěšky. Někdy jsme museli i přes hory, to jsme do vesnic putovali třeba i šest hodin. Když jsme šli do oblasti Belinu poprvé, nevěděli jsme přesně, jak se do vesnic dostat, jestli to půjde lodí nebo budeme

muset pěšky... Nakonec jsme přešli dva vrcholy a celá cesta trvala skoro 7 hodin. Pro mě osobně to bylo vůbec poprvé, co jsem ušla takovou dálku.

Potkali jste se někdy ve vesnicích s ozbrojenými skupinami, které dané území ovládají?

Ano, docela často. Tyto vesnice jsou totiž na území ovládané Karenskou národní unií (KNU). Ale byla jsem sama překvapená, jak dobře s nimi šlo komunikovat. Byli většinou otevření a přátelští. Jsou jiní, než jaké je znám z televize a z filmů. Tam opravdu budí strach, ve skutečnosti nás ale třeba pozvali, abychom s nimi povečeřeli, povídali si s námi. Mně překládal náš terénní asistent, protože moje karenština je ještě pořád dost slabá. Ale učím se! Už se dokážu zeptat pacienta na jeho jméno, potíže a tak dále.

Přesto jste jeden měsíc měli do oblasti zakázaný přístup, je to pravda?

Bylo to zrovna v době, kdy jsme zároveň prováděli trénink komunitních zdravotních pracovníků a školení o prevenci zranění od pozemních min. Náš projektový manažer a logistik zrovna plánoval distribuci potravinových balíčků, když dostal informaci, že KNU zakázala přístup na celé území. Bylo to ale hlavně proto, že se v oblasti zhoršila situace kvůli konfliktu s jinou ozbrojenou skupinou. Zavolali nám sami, že nemáme do vesnic chodit. Ale moji kolegové jeli na druhou stranu hranice do Mae Sot a podařilo se jim s KNU přístup do vesnic znovu vyjednat.

Stejně to nezní jako úplně bezpečná práce. Vědí tvoji rodiče, co vlastně děláš?

Vědí to, ale je pravda, že doma nezacházím příliš do podrobností. Samozřejmě by byli raději, abych se vrátila do Rangúnu a pracovala na soukromé klinice. Poprvé, když jsem se rozhodla vrátit k projektu Adry do Karenského státu, jsem s nimi musela hodně vyjednávat.

Co ti ta práce osobně přináší?

Moc ráda pracuju ve vesnicích, raději než někde v nemocnici. Na privátní klinice je tolik lékařů, že když tam nebudu já, bude tam deset jiných

doktorů. Pacienty tam moje přítomnost zas tolik neovlivní. Ale najít zdravotníka, který je ochotný jít do vesnic, je mnohem těžší. Lidé jsou tu zato ale skutečně vděční!

Mobilní zdravotnický tým byl součástí humanitárního projektu podpořeného z prostředků Ministerstva zahraničních věcí České republiky. Během čtyř měsíců ošetřil 2 272 pacientů z osmi vesnic ležících na konfliktním území jihovýchodní Barmy. V rámci projektu byla také v těchto vesnicích všem 560 domácnostem rozdělena semena a zemědělské náčiní a bylo jim poskytnuto pěstelské školení. Speciální vysokonutriční výživu obdrželo 1 047 dětí. Z každé vesnice byli vyškoleni dva komunitní zdravotní pracovníci a zároveň proběhla školení o hygieně a prevenci zranění od pozemních min.

Hygienické školení vesnických dětí

Rodiny na Srí Lance mají radost z nových studní a učí se o ně pečovat

„Moji rodiče se často trápili kvůli nedostatku vody. V období sucha někdy nebyla voda v celé naší vesnici. Až pak jednou přivezli stroj velký jako nákladák a začali s ním vrtat do země. Pak někdo zavolal „30 metrů“ a za chvíli začala ze země proudit voda. Všichni okolo se hrozně radovali. Teď máme studnu jen pár metrů od domu,“ vypráví osmiletý

Žena si odnáší vodu ze studny s ruční pumpou

chlapec Rabeeshan žijící se svou rodinou ve vesnici nedaleko města Kuchaveli na východě Srí Lanky.

Rabeeshanovi rodiče žili původně na jiném místě, blízko pobřeží, v roce 2004 je však o všechno připravila ničivá vlna tsunami. Když se jim pak o několik měsíců později narodil Rabeeshan, byli přesídleni do nové vesnice dál ve vnitrozemí. Dostali sice nový, krásný dům, ale stejně jako v řadě dalších oblastí na Srí Lance se i zde museli potýkat s nedostatkem nezávadné pitné vody. Ve vesnici i v okolí bylo sice několik studní, některé z nich však byly znečištěné nebo voda v nich byla slaná. I tato voda však v obdobích sucha zmizela úplně – studny zkrátka vyschly.

Pobočka organizace ADRA na Srí Lance působí již téměř dvacet let a budování či oprava vodních zdrojů ve vesnických komunitách tvoří velkou část jejich aktivit. Také proto ADRA vlastní – jako jedna z mála organizací – vrtací soupravu, díky níž je schopna vyhloubit studnu až několik desítek metrů pod povrch. Jen tak lze zajistit vodní zdroj, u něhož je nižší riziko pravidelného vysychání. V rámci posledního projektu, na který částkou 15 tisíc dolarů přispěla také ADRA Česká republika, bylo v regionu Trincomalee a Batticaloa vybudováno 35 studní o průměrné hloubce 30 metrů. Nejhlubší studna však sahá až do hloubky 60 metrů. Většina z nich stojí přímo ve vesnicích, čtyři jsou součástí školních pozemků a jedna studna byla postavena u nemocnice. Lepší přístup k vodě tak získalo 1 050 rodin, tedy přibližně 4 200 osob.

Instalace ruční pumpy

Vlastnímu vrtání předcházela podrobný průzkum zdrojů. Celkem bylo provedeno 82 průzkumných vrtů, kvůli kontaminaci solí však většina lokalit nevyhovovala. Vyrvané studny byly posléze osazeny ruční pumpou a obestavěny podezdívkou s nádržemi na zachycení vody, které mohou sloužit k mytí i praní. Na stavbu studní byli najímáni místní zedníci, jedním z nich byl i Rabeeshanův otec. „Tatínek dostal nářadí a součástky na opravu pumpy a bude se nyní o pumpu starat, aby se neporouchala,“ říká

hrdě Rabeeshan. V každé lokalitě byl totiž vytvořen výbor z místních obyvatel, jehož úkolem bude péče o vodní zdroj, jeho pravidelná kontrola či případné opravy. Vybraní muži byli proto proškoleni v zacházení s pumpou a dostali k tomu i potřebné nářadí. Jinak ale výbory z 80 % tvoří ženy, což vyplývá z tradičního rozdělení rolí v rodině, kdy obstarávání vody bylo vždy povinností ženy.

Rabeeshanovi rodiče se pak stejně jako ostatní obyvatelé vesnic s novými studnami zúčastnili školení, kde se seznámili se základními pravidly prevence infekčních nemocí či nemocí šířených vodou. Na školách pak bylo vyvěšeno 800 plakátů, které názorně pomocí obrázků připomínají dětem základní hygienické návyky, od skladování potravin přes osobní hygienu až po udržování čistoty okolo vodního zdroje. ADRA také po uvedení studní do provozu provedla testy kvality vody, aby se skutečně potvrdila její nezávadnost. Ze všech 35 studní mohou dnes lidé bez obav čerpat kvalitní pitnou vodu.

MIRKA ŽALUDOVÁ
(VYBRÁNO Z AKTUALIT ADRA)

OZNÁMENÍ

„Pamätaj a nezabúdaj...“

Sobota 2. februára sa stala významným dňom v živote nášho zboru. Už dlhší čas plánované a pripravované stretnutie novovzniknutého okrsku Martin, Žilina a Čadca sa stalo požehnanou skutočnosťou. Pohľad na naplnené priestory zboru a účasť na svedectvách, modlitbách a spomienkach bratov a sestier mi pripomenuli slová 5. Mojžišovej knihy, 8. kapitoly: „*Pamätaj na celú cestu, ktorou ťa po púšti viedol za týchto štyridsať rokov Hospodin, tvoj Boh, aby ťa pokoril, vyskúšal a aby poznal, čo je v tvojom srdci, či budeš zachovávať Jeho príkazy, alebo nie... vedz, že nie samým chlebom žije človek, ale všetkým, čo vychádza z úst Hospodinových.*“

Pri počúvaní slov nášho kronikára brata Dobroslava Fúčelu st. a sestry Júlie Klimákovskej zo Žiliny sa

nám starším vybavovali mnohé spoločné spomienky na časy, keď zbory Martin a Žilina vyrastali zo spoločných koreňov. Ich vznik sa datuje do 30-tych rokov minulého storočia, kedy začalo na Slovensko prenikať evanjelium šírené kolportérmi a zahraničnými

kazateľmi – evanjelistami. Ich nadšenie a obetavosť sa dotýkali srdc ľudí a tí sa obracali k Bohu, odovzdávali sa Mu biblickým krstom. Títo novopokrstení bratia a sestry v roku 1926 zakladajú zbor vo Vrútkach pod vedením kazateľa Karola Mokrého. Tvoria ho sestry Roza Majeriková, Irena a Ružena (Teplička pri Žiline), Irma Krérová, Mária Vojvodová, Matilda Heningová (Vrútky), Antónia Sládekova, Mária a Anna Margošové (Martin) a bratia Rehor Funčo, Ján Šurnan, Ján Bukovan, Tomáš Sadoň (Žilina), Rudolf Kubáň (Priekopa). V rokoch 1928 – 1933 zbor prijíma do svojho spoločenstva rodinu Murčekovú, ktorá prijala adventné posolstvo v Rusku. Ďalej rodiny Fúčelovcov, Nechutovcov, Klimákovcov, Hlavičkovcov a ďalších. V roku 1938 sa zbor delí na dva samostatné zbory – Vrútky-Priekopa a Žilina. Vo vrútockom zbore sa do zborového života a k Pánovi pripájajú dospelávajúce deti spomínaných rodín.

Počas 2. svetovej vojny zabraňuje rozmachu evanjelizácie úradný zákaz vydaný vládou Slovenského štátu. Cirkvi a zbor však tajne funguje a rastie. V povojnovom Československu je činnosť cirkvi obnovená, v Prahe sa otvára Škola biblických náuk, ktorá slúži na prípravu kazateľov.

V roku 1952 nastáva oveľa tvrdší zákaz činnosti cirkvi – zhabanie majetku, odvolanie, ba uväznenie kazateľov. Na jeseň roku 1956 bola činnosť povolená, no za prísneho sledovania a obmedzovania. Kazateľské stanice Vrútky-Priekopa, Liptovský Mikuláš, Pribylina a Východná tvorili spoločný okrsk až do roku 1968, a vlastne až donedávna.

Od roku 2011 tvoríme po mnohých rokoch opäť okrsk spolu so Žilinou a Čadcou. Nech je naše spoložitie na slávu Božiu i jeho diela.

Generácie spomínaných zakladateľov zborov postupne odchádzajú, „aby odpočinuli od svojich prác“, a na ich miesta prichádzajú stále noví pracovníci. Ľudia sa menia, ale „Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky“ a tiež aj Božie slovo je stále. Preto „nech sa táto kniha zákona nevzdiali od tvojich úst, ale rozjímaj o nej vo dne i v noci, aby si sa snažil robiť všetko, čo je v nej napísané; lebo vtedy sa vydará tvoja cesta a budeš mať úspech“. (Joz 1,8) Pamätajme, že ako starozmluvný ľud na púšti nezahynul iba vďaka Božej moci prejavovanej denne v Jeho vedení, ochrane, starostlivosti, tak aj naše zbory a ľudia v nich pracovali a napredovali v istote viery a závislosti od Božej milosti a vo vytrvalosti pokračovať v začatom diele. Aj my si privlastňujeme Božie zaslúbenia a uistenie, že sa nemáme obávať budúcnosti, iba ak zabudneme, ako nás Pán v minulosti viedol a učil.

„Daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi... Ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta.“ (Mat 28,19-20)

MILAN FÚČELA

„Tak nás vedl Hospodin“ – stoleté výročie sboru Vrchlabí

V sobotu 8. zará minulého roku si vrchlabský zbor pripomenul začiatok adventného diela ve Vrchlabí a okolí.

Vše započalo u Ehingerových, v rodině továrníka ve Vrchlabí. V roce 1912 ocestovala paní Berta Ehingerová do Friedensau v Německu. Tam měla možnost navštívit zástupce Generální konference

pro střední a východní Evropu. Do Vrchlabí se vrátila jako sestra v Kristu, s úmyslem založit ve městě sbor církve adventistů.

Dílo započala ve své vile, s lidmi, které měla kolem sebe jako služebnictvo. Mezi služebnictvem byli také manželé Kvintusovi, kterým se v roce 1925 narodil syn Leopold. Už jako malý chlapec vnímal silné působení Ducha svatého v domě sestry Ehingerové, na které vzpomíná po celý svůj život, až do dnešních dnů.

V roce 1924 věnovala sestra Ehingerová větší peněží obnos na zakoupení domu pro sobotní pobožnosti přímo ve městě Vrchlabí, neboť místnost v její vile už byla malá.

Sbor dále rostl a v roce 1945 čítal kolem čtyřiceti členů. Po válce se odsunem Němců počet zredukoval na šest členů. Pobožnosti se střídaly s trutnovským sborem, kam vrchlabští dojížděli. V roce 1952 byl adventní dům ve Vrchlabí uzavřen a zůstala možnost shromažďování po domácnostech. Po zákazu se v roce 1956 sbory znovu otevřely, ale adventní dům ve Vrchlabí navrácen nebyl. Až v roce 1984 se Vrchlabští znovu dočkali vlastní modlitebny.

Iniciativa oslav stoletého výročí vycházela od dosud žijícího kazatele v důchodu, bratra Leopolda Kvintuse. On to byl, kdo na slavnostní bohoslužbě ke stému výročí, v kulturním domě Střelnice ve Vrchlabí, jako první a zároveň nejstarší pamětník oslovil přítomné posluchače. Slavnostní shromáždění pozdravil také starosta města Jan Sobotka. Pozvání přijali zároveň naši hosté – bratr Mikuláš Pavlík,

předseda Česko-Slovenské unie, a tajemník Českého sdružení bratr Jiří Tomášek. Přítomni byli také všichni žijící kazatelé s manželkami působící v tomto období na Vrchlabsku, pokud jim to podmínky dovolily.

Božím slovem při slavnostní bohoslužbě sloužil bratr Mikuláš Pavlík. Oslovil přítomné posluchače slovy z Písma z Lukášova evangelia 5,1–11. Stoleté jubileum není jen o vzpomínkách, o připomenutí Božího vedení v minulosti. Je výzvou k novému začátku, je pohledem do budoucna, je o ochotě dovolit Ježíši, aby vstoupil do lodky našich životů i našeho sboru. Je o poslušnosti jeho vůle, o důvěře v jeho slovo. Ano Pane, vždyť na Tvé slovo se dějí věci, dějí zázraky.

Přítomní kazatelé byli obdarováni upomínkou – kalichem a upomínkovou publikací – jako poděkování za jejich službu v uplynulém období. Zároveň byli pozváni jednotlivě se svými manželkami na následné soboty, aby spolu s námi znovu zavzpomínali a prožili společné chvíle u Božího slova.

Do dalších dnů a let se chceme vložit do Boží péče a ochrany s vědomím, že dílo započaté před sto lety není dílo lidské, nýbrž dílo našeho milujícího Pána a Boha – Ježíše Krista. I pro nás platí a jsou povzbuzením slova apoštola Pavla v epistole k Filipským 1,5.6: „Jsem vděčen za vaši účast na díle evangelia od prvního dne až doposud a jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista.“

Vrchlabští

Podmínky inzerce: Cena inzerátu je 0,50 Kč (2 c) za znak nebo 7,50 Kč (25 c) za cm². Platba probíhá na základě fakturace. Vyčkejte prosím, až vám bude faktura zaslána, neposílejte platby předem. Obálku s odpovědí na inzerát podaný pod značkou je nutné označit v levém spodním rohu číslem inzerátu. Odpovědi na inzeráty označené ČR vyřizuje Advent-Orion Praha, odpovědi na inzeráty označené SR nebo SK vyřizuje Advent-Orion Vrútky. Redakce si vyhrazuje právo rozhodnout o vydání inzerátu.

Ponúkame ubytovanie pod Vysokými Tatrami v Kežmarku, Hradné Námestie 24. Cena na osobu/noc: 1. 5. – 30. 9. – 4,- €; 1. 10. – 31. 3. – 6,- €, v zime do 5 osob 7,- €. Kontakt: e-mail: fejkohazi@inmail.sk, ďalšie info nájdete na http://kezmarok.casd.sk/?page_id=155, telefón: 00421(0)524 525 957, mobil: 00421(0)908 986 907

SR 130501

Ponúkame ubytovanie v horskej chate na Donovaloch v oblasti Nízkyh Tatier. Ideálne prostredie pre milovníkov horskej turistiky, cyklistiky a lyžovania. Kapacita chaty je 19 osôb, cena podľa sezóny od 4 do 6 € osoba/noc. Viac info na <http://bb.casd.sk/donovaly/index.htm> Kontakt: Róbert Rusnák, 0905 991 757, e-mail: robo.rusnak@gmail.com

SR 130502

Nabízíme ubytování v novém penzionu nedaleko přehrady Pastviny v Orlických horách. Vhodné pro mládežnické pobyty, zimní i letní sborové dovolené. Kapacita 14 lůžek. Bližší informace na tel.: 734 510 794, www.penzionupastvin.cz, e-mail: info@penzionupastvin.cz

ČR 130503

Nabízíme ubytování pro rodinu nebo skupinu do 6 osob v rodinném domě, který je před rekonstrukcí, v jedné z nejoblíbenějších lyžařských oblastí, v Karlově pod Pradědem – vzdušnou čarou vzdálen 7,5 km od nejvyšší hory Jeseníků – Pradědu, 13 lyžařských vleků od 300 do 800 m. Dům je situován pod lyžařským vlekem (do 50 m) a čtyřsedačkovou lanovkou (do 100 m). Topení v domě je lokální, v krbových kamnech. V blízkosti domu je pizzerie, spousta restaurací. Cena za osobu na noc je 200 Kč, příplatek 100 Kč v případě ubytování na 1 noc nebo víkend. Děti do 6 let bez nároku na lůžko zdarma. Kontakt: 602 566 101, 606 705 124. Objednávky: jana@miksik.info

ČR 130504

Ubytování v Jeseníkách u Karlovy Studánky – Chata VODĚNKA – až pro 20 osob. Ideální pro rodiny s dětmi, skupiny i zájemce toužící po klidném prostředí. V chatě jsou 4 AP, každý je vybaven kuchyňkou, koupelnou a centrálně umístěnou společenskou místností s krbem a TV. V létě zastřešený a vyhřívaný bazén, v zimě sauna. Více info www.chata-vodenka.cz. Tel.: 606 75 44 13 – při předložení tohoto inzerátu sleva na týdenní pobyt 15 %.

ČR 130505

Ubytování v Karlových Varech! Příjemné dvou a třílůžkové pokoje s vlastním soc. zařízením, TV, SAT, Wifi. Společná vybavená kuchyňka. Cena: 1. noc 350 Kč/os., 2. a další noc 300 Kč/os. Informace: e-mail: apartmany-kv@seznam.cz; webová stránka: <http://apartmany-kv.webnode.cz>; tel.: 731 648 107 – Kamila Součková.

ČR 130506

Nabízíme ubytování v období letních prázdnin. Chata na samotě v lese, nedaleko Českého ráje. Ubytování maximálně pro 11 osob. 2 pokoje + velká obývací hala s kuchyní. Vhodné pro turistiku, cyklistiku, relaxaci v přírodě. Vybavení: koupelna – vana, teplá voda + WC, samostatné WC. Kuchyň – plynový sporák, myčka, pračka, kamna na dřevo. Topení – kamna na dřevo v obývací hale. Cena 950,- Kč na noc/za celou chatu. Kontakt: dagnov@centrum.cz; mobil: 605 584 560.

ČR 130507

Pronajmu moderně zrekonstruovaný plně zařízení byt 1+1 v Praze 10. Do centra 15 min. MHD. Klid, slunce. Tel.: 605 751 837.

ČR 130508

Rekondiční a výukové pobyty

zdravého životního stylu NEWSTART

Pohodlné ubytování
(v jedno- dvou-, tří- a čtyřlůžkových pokojích),
výborná vegetariánská strava, masáže,
rehabilitační cvičení na páteř,
škola vaření, přednášky z oblasti zdravé výživy
a životního stylu,
vyšetření lékařem na začátku
a na konci pobytu (plus konzultace),
možnost sportovního využití,
program pro děti (v létě),
společné zpívání, společné procházky,
duchovní rozměr a příjemná atmosféra.

Penzion Hájenka, Rezek, Krkonoše

Termín: 19.–26. května

Cena týdenního pobytu: 5 550 Kč

Hotel Maxov, Dolní Maxov, Jizerské hory

Termín: 30. června – 7. července

Cena týdenního pobytu: 5 550 Kč

Horský hotel Kodrea, Nové Hutě, Šumava

Termín: 28. července – 4. srpna

Cena týdenního pobytu: 5 550 Kč

Horský hotel Antarik, Valašská Senice,

Javorníky

Termín: 25. srpna – 1. září

Cena týdenního pobytu: 5 550 Kč

Hotel Horník, Tří studně, Českomoravská vrchovina

Termín: 22.–29. září

Cena týdenního pobytu: od 5 550 Kč

U všech pobytů pro děti výrazné slevy,
děti do 3 let zdarma. Absolventi sleva 10 %.

Pozvěte své přátele a známé!

Informace a přihlášky:

Robert Žižka, OS Prameny zdraví,
Roztocká 5/44, 160 00 Praha 6 – Sedlec
tel.: 226 886 861, mobil: 737 303 796
e-mail: newstart@pramenyzdravi.cz,
www.magazinzdravi.cz

Nabídka sborové dovolené ve stylu NEWSTART,
cena podle dohody –
v závislosti na požadovaných službách
a místě konání akce.

Advent, časopis Církve adventistů s. d. v ČR a SR, číslo 5/2013
11x ročně vydává nakladatelství Advent-Orion, spol. s r. o.
Roztocká 5, 160 00 Praha 6 – Sedlec, <http://www.adventorion.cz>
Registrační číslo MK ČR 6982, ISSN 1210-3365
Vychází: 17. 4. 2013
Objednávky v ČR: Roztocká 5, 160 00 Praha 6
Tel.: 233 321 621; 603 553 628, e-mail: expedice@adventorion.cz
Objednávky v SR: Šafárikova 9, 038 61 Vrútky
Tel./fax: (043) 428 26 70, e-mail: adventorion@adventorion.sk

Odpovědný redaktor: Dan Hrdinka
České příspěvky můžete zasílat na e-mail: hrdinka@adventorion.cz
Slovenské příspěvky a inzeráty můžete posílat na e-mail:
lubicasebek@gmail.com
Nevyžádané příspěvky a fotografie se nevracejí.
Redakce si vyhrazuje právo dodané příspěvky krátit.
Foto na obálce: Photos.com
Vytiskla tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice
Technická redakce: JUPOS, s. r. o., Ostrava

Varíme chutně a zdravě

Karlovarské knedlíky, dušený špenát, tofu na cibulce

Česká ani slovenská kuchyně se bez knedlíků neobejde. Mnozí se jich bojí, je s nimi prý hodně práce. Když vám zbylo celozrnné (nebo i bílé) pečivo, můžete zkusit jednoduchou variantu neméně chutných a navíc barevně zajímavých knedlíků. S „knedlíky z pečiva“ si poradí i ten, kdo v kuchyni není zblhlý.

Knedlíky

Na 4 porce knedlíků potřebujete:

- 10 kusů celozrnných i bílých rohlíků nebo pečiva
- 1–2 cibule nakrájené nadrobno
- 3–4 stroužky utřeného česneku
- 1/2 hrsti nasekané petrželky
- na ochucení solčanku, bazalku, majoránku
- na pokapání (mírné zalití) sójové mléko
- trochu oleje do hmoty a trochu na potřetí po uvaření knedlíků

Starší pečivo nakrájejte na kostičky, přidejte cibuli, česnek, nasekanou petrželku. Pak jemně ochuťte, přilijte trochu oleje a na plechu důkladně, ale přesto zlehka promíchejte.

Po promíchání zakapejte sójovým mlékem tak, aby pečivo bylo částečně zvlhlé, a znovu zlehka promíchejte. Nechte stát cca 2–3 minuty, pak promíchejte a rukama vytvarujte pevné válečky o průměru cca 6 cm a délky do 15 cm.

Knedlíky vložte do vařící, mírně osolené vody a vařte cca 10 minut. Vybírejte opatrně. Povrch promastěte olejem. Krájejte až po částečném zchladnutí.

Dušený špenát

Na dušenou cibulku (na oleji) dejte částečně rozmražený blok špenátového protlaku. Po uvedení do varu zasypte (zamíchejte) trochou hrubé mouky a nechte několik minut bublat na slabém ohni. Pak ochuťte solí a česnekem, nakonec zjemněte sójovou smetanou.

Tofu na cibulce

Nakrájenou cibuli podusíte na oleji a přidáte na menší kostky nakrájené bílé tofu. Za občasného míchání můžete dochutit podle vlastní chuti – například sójovou omáčkou, česnekem či francouzským lahůdkovým droždím (tebi).

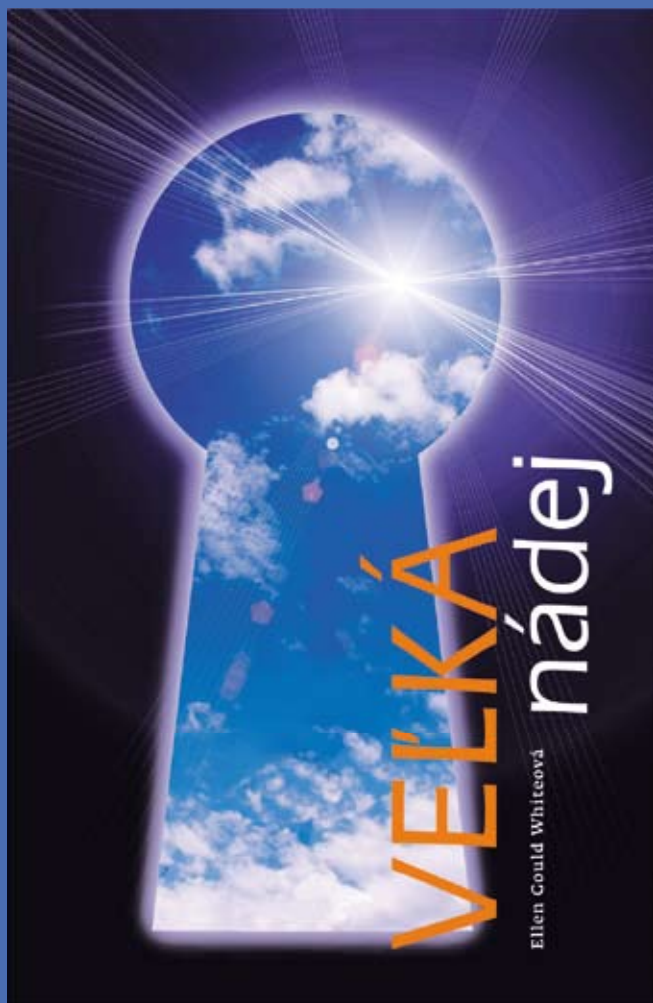
Podávání

Knedlíky rozložte na talíř, přelijte dušeným špenátem a posypte tofu osmahlým na cibulce.

Vaříme chutně a zdravě

**Karlovarské knedlíky,
dušený špenát, tofu na cibulce**

VELKÁ nádej

Ellen Gould Whiteová

V priebehu života si každý môže všimnúť, že svet zachvátil konflikt medzi dobrom a zlom. Z toho, čo vidíme v správach, sa zdá, že zlo víťazí. Denne počujeme o chorobách, vojnách, nezamestnanosti a ekologických haváriách. Médiá zaznamenávajú, čo sa deje, ale táto kniha odhaľuje, prečo je to tak. Nájdete v nej tiež náčrt toho, čo sa bude diať ďalej. Tento pohľad do budúcnosti je založený na zdroji, ktorý vo svojich proroctvách nikdy nesklamal – na Biblii. Konflikt medzi dobrom a zlom sa blíži k dramatickému vyvrcholeniu, ktoré bude mať vplyv na každého človeka na tejto planéte. Aj vy môžete prijať nádej darovanú svetu jeho Tvorcom. Záleží na vás, či budete stáť na strane víťazov.

Publikácia je výberom textov z knihy **Z tieňa do slávy (Veľký spor vekov)**, klasického, rokmi prevereného výkladu histórie z pohľadu Biblie.

Kniha Veľká nádej bude poskytnutá zdarma pre členov zborov na misijnú službu.

104 strán, 13 x 20 cm, brož.

Objednávky zo Slovenskej republiky:

objednavky@adventorion.sk, 043/4282670, 0918493713, 0903451398

Objednávky z Českej republiky:

expedice@adventorion.cz, 233 321 621, 603 553 628